

Date of Publication: 20th March 2019

Vol. IX Issue 1 April 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம்	ரூ.200/-
பெரிய காரியம்	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

ஐசைலை

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1)	ரூ.150/-
N. அசோகன்	

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ.150/-
N. Asokan	

வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்	

அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1)	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 2)	ரூ.100/-

ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. IX Issue 1 April 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஏப்ரல் 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 1

April 2019

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	16
அபெஜன்டா	19
The Life Divine – Outline	21
மனித சூபாவம்	24
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	27
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5	32
வீடுதோறும் தியான மையம்	39
அன்பர் அனுபவம்	45
ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை	50
அன்னை இலக்கியம்	
ஜானு அக்கா	55

ஜீவியத்தின் ஓசை

ஐசீஐஃப்

பிரம்மம்
அனுபவமாவது
பிரம்மானுபவம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 60 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti,
Shakti

Page 337

Para 14

Our conception of the Infinite is formlessness.

But everywhere we see form surrounding us.

The Divine Being is at once Form and the Formless.

There is an apparent contradiction here.

But it does not correspond to a real opposition.

The Formless is not a negation of the power of formation.

But it is the condition for the Infinite's free formation.

Otherwise there would be a single Form.

Or there would be only a sum of possible forms in a finite universe.

The formlessness is the character of the spiritual essence.

It is the spirit-substance of the Reality.

All finite realities are powers, forms of that substance.

The Divine is formless and nameless.

அறிவில் அறியாமையையும், அறியாமையில் அறிவையும்
காண்பது அடக்கம்.

॥2. மிரம்மம், முருஷர், சஸ்வரா — மரயை, மிரகிருதி, சக்தி

அனந்தத்தைப் பற்றிய நம் கருத்து, அது அரூபமானது என்பதாகும்.

ஆனால் நம்மைச் சுற்றி எங்கும் நாம் ரூபத்தைக் காண்கிறோம்.

தெய்வம் ஒரேசமயத்தில் ரூபமாகவும், அரூபமாகவும் உள்ளது.

இங்கு ஒரு முரண்பாடு உள்ளது.

ஆனால் அது தோற்றமானது, உண்மையன்று.

அரூபம் ரூபத்திற்கு எதிரானது அன்று.

அது அனந்தம் சுதந்திரமான உருவம் பெறும் நிபந்தனை.

இல்லையனில், அங்கு ஒரு ரூபம் மட்டுமே இருக்கும்.

அல்லது அங்கு ரூபங்களின் ஒரு சாத்தியத் தொகுப்பு இருக்கும்.

ஆன்மீகச் சாரத்தின் குணம் அரூபம்.

அது இறை சத்தியத்தின் ஆன்மீகப் பொருள்.

எல்லாச் சிறிய சத்தியங்களும் அப்பொருளின் சக்திகள் மற்றும் உருவங்கள்.

தெய்வம் அரூபமானது மற்றும் அநாமதேயமானது.

காரம் அகந்தை.

But It is capable of manifesting all possible shapes of being.

Forms are manifestations.

They are not arbitrary inventions out of nothing.

The essentials of form are colour, mass and design.

They carry always in them a significance.

They are secret values and significances of an unseen reality.

They are made visible.

That is why figure, line, mass, composition can embody form.

It would be otherwise unseen.

They can convey what would be otherwise occult to the sense.

Form may be said to be the innate body.

It is the inevitable self-revelation of the formless.

This is true of external shapes.

But it is also true of unseen mental formations.

Only our thought seizes formations of mind and life.

ஆனால் அது எல்லாவிதமான ரூபங்களையும் வெளிப்படுத்தும் திறன் கொண்டது.

வடிவங்கள் வெளிப்பாடுகள்.

அவை இல்லாததிலிருந்து வெளிப்பட்டுத் தன்னிச்சையாகப் புனைந்தவை அல்ல.

உருவத்தின் மூலப் பொருட்கள் நிறம், பொருண்மை மற்றும் வடிவமைப்பு.

அவை எப்போதும் ஒரு முக்கியத்துவத்தைத் தாங்கியுள்ளன.

அவை புலனுக்கு அகப்படாத சத்தியத்தின் மறை பண்புகள் மற்றும் தனிச்சிறப்புகள்.

அவை புலப்படும் வகையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

அதனால்தான் உருவம், வரிசை, பொருண்மை மற்றும் கூட்டமைவு சேர்ந்து உருவமைப்பு பெறுகின்றன.

இல்லையெனில் அது கண்களுக்குப் புலப்படாது.

புலன்களுக்குப் புலப்படாத நுண்ணயங்களை அவை வெளிப்படுத்த முடியும்.

உருவம் என்பதை உள்ளூறை உடல் எனலாம்.

ரூபமற்றதன் தவிர்க்கவியலாத சுய விளக்கம் அது.

இது புற வடிவங்களின் உண்மை.

ஆனால் பார்வைக்குப் புலப்படாத மன உருவாக்கங்களுக்கும் இதுவே உண்மை.

மனம் மற்றும் வாழ்வின் உருவாக்கங்களை நம் எண்ணம் மட்டுமே கைப்பற்ற முடியும்.

நித்தியத்தைச் சத்தியம் ஏற்க வேண்டும்.

There are other sensible forms.

Only the subtle grasp of inner consciousness can sense them.

Name in its deeper sense is not a word to describe an object.

It is the total of power and quality that the form embodies.

We try to sum it up by a sound, a knowable name, Nomen.

Nomen in this sense is Numen.

The secret Names of the Gods are their power of being.

It is caught up by the consciousness and made conceivable.

The Infinite is nameless.

But in that namelessness are all possible names, Numens.

The names of all realities are already envisaged.

They are prefigured, because they are there latent.

They are inherent in the All-Existence.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

சத்தியம் அசைய மறுத்தால் பொய் மறையும்.

அங்குப் பிற புலன்களால் உணரக்கூடிய ரூபங்கள் உண்டு.

குடசுமத்தை உணரக்கூடிய உள்ளுறை ஜீவியம் மட்டுமே அதை அறியக்கூடியது.

பெயர், அதன் ஆழந்த கருத்தில் ஒரு பொருளை விளக்கும் வார்த்தையாகாது.

முழுமையான பவர் மற்றும் குணம் சேர்ந்து உருவகம் பெறுகிறது.

நாம் அதை மொத்தமாகச் சேர்ந்த ஒரு ஒலியாக, நாம் அறியக்கூடிய பெயராக, நோமன் என அழைக்கிறோம்.

நோமன் என்பது இங்கு நியூமன் என அறியப்படும்.

தெய்வங்களின் மறை நாமங்கள் அவர்களின் பவர் ஆகும்.

அது ஜீவியத்திற்குப் புலப்பட்டால், நம் கருத்துக்கு விளங்கும்.

அனந்தம் அநாமதேயமானது.

ஆனால் அதனுள் எல்லா நாமங்களின் சாத்தியம் புதைந்துள்ளது.

அனைத்துச் சத்தியங்களின் பெயர்களும் அதில் ஏற்கனவே கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

அவை அவற்றில் ஆழந்து மறைந்து உள்ளதால் முன்கூட்டியே உருவம் பெற்றுள்ளன.

சக்சிதானந்தத்தில் அவை உள்ளார்ந்து உள்ளன.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

அன்னை பிரச்சனையாகவும் வருவார்.

இம்மாதச் செய்தி

மனிதனை
அழன்மாவாக்குவது
அடுத்த மனிதன்.

கைக்கு ஒரு காரியம். மனத்திற்குப் பல எண்ணம்.

சாவித்ரி

Page 219: Then peace returned and soul's sovereign gaze

ஆத்ம ராஜ பார்வையும் அமைதியும்
மீண்டும் வந்து

- ❖ வெற்றிட பயங்கரத்திற்கு அமைதியான ஒளி கூறிற்று.
- ❖ மாற்றமற்ற, மரணமற்ற, ஜூனிக்காத,
- ❖ பயங்கர தெய்வம் அவனுள் வாய்டைத்து விழித்து,
- ❖ உலக ஆபத்தையும், வலியையும் எதிர்கொண்டது.
- ❖ இயற்கை எழும் அலைகளை ஒரு பார்வையால் அடக்கி,
- ❖ தன் சுய ஆத்மாவின் ஆடையற்ற நரகத்தைச் சந்தித்தான்.

Canto Eight: பொய்யின் லோகம், தீக்மையைப் பெற்ற தாய்,
இருளுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள்

Page 220: Then could he see the hidden heart of Night

மறைந்த இருளின் இதயத்தை அவன் கண்டான்

- ❖ கண்மூடிய இருளின் பாடும் அவதியும்
- ❖ முடிவற்ற பயங்கர வெற்றிடத்தை வெளிப்படுத்தியது
- ❖ ஆத்மாவற்ற வெற்று அனந்தமிருந்தது
- ❖ பிரம்ம சத்தியத்தை மறுக்கும் இயற்கை அங்கிருந்தது
- ❖ வீண் சவடால் பெற்ற சுதந்திரத்தின் எண்ணம்
- ❖ கடவுளை அழித்து ஆட்சி செலுத்த விரும்பியது
- ❖ ராஜ விருந்தில்லை, சாட்சியான ஜோதியில்லை
- ❖ உதவியின்றித் தன் சொந்தக் காலி உலகைச் செப்பனிட்டது
- ❖ அதன் பெரிய குருட்டுக் கண்கள் பேயின் செயலைக் கண்டன

உணர்ச்சிவையப்பட்ட செயலால் ஜீவன் மலர்ந்தால்
சாதனை பெரிது.

- ❖ அதன் ஊமை உதடுகள் பேசுவதை அதன் செவிட்டுக் காதுகள் கேட்டன
- ❖ பெரிய தவறான கற்பனை பெரும் ரூபம் பெற்றது
- ❖ மனமற்ற உணர்வு கடுமையான கர்வத்தால் நடுங்கிற்று
- ❖ முரட்டு வாழ்வின் சட்டத்திற்கு ஆபத்தை எழுப்பி
- ❖ தீமையும் வலியும் ராட்சச ஆத்மாவைப் பெற்றன
- ❖ ரூபமற்ற ஆழம் ஆர்ப்பாட்டமான குழப்பத்தை எழுப்பியது
- ❖ பேயின் சக்தி பெரும் அசர ஜீவனாகி
- ❖ அகண்ட அகந்தை காமம், எண்ணம், செயலால் ஆட்டங்கண்டது
- ❖ ஜீவனற்ற பரந்த மனம் வாழ்வு
- ❖ தவறு கட்டும் வீட்டின் பொறுமையற்ற இன்ஜினீயர்
- ❖ பிரபஞ்ச அறியாமை, ஆதங்கத்தின் தலைவர்கள்
- ❖ வருத்தத்தையும் மரணத்தையும் வரவழைக்கும் மக்கள்
- ❖ பாதாளத்தின் கறுப்பு எண்ணங்களை ஏற்று
- ❖ ருசியற்ற பொருள்கள் வெற்றிடத்துள் நுழைந்தன
- ❖ சிந்தனையற்ற சூன்யத்துள் எழுந்த மங்கிய ரூபங்கள்
- ❖ சூழலும் அலைகள் சந்தித்து எதிரான இடம் ஏற்படுத்தி
- ❖ அதன் கறுத்த ஆடையுள் ஜீவன் நரகத்தைக் கண்டான்
- ❖ மும்முறை காக்கும் இருளை அவன் பார்வை ஊடுருவியது
- ❖ குருட்டு நோக்கால் அதன் பார்வையைக் கண்டு கொண்டது
- ❖ செயற்கை இருள் பழக்கமாகி, பார்வை செயல்பட்டது.

ஜீலிஜீலிஜீலை

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/67. ஆன்யீக நேரமை நேரடியாகப் பிரம்மத்தையடையலாம்.

- வாழ்வில் நேரமையை மட்டும் கடைப்பிடித்தால் (பாஸிட்டிவாக மட்டும் செயல்பட்டால்) எந்த முறையும் முடிவான பலன் தரும்.
- எலுமிச்சம் பழம் தெருவில் விற்றவளும், இரு பெண்களை டாக்டர், இன்ஜினீயராக்க வாழ்க்கை உதவும்.
- எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வண்டிக்காரன் மகனை தவறுதலாக சிறையில் அடைத்தால் அவன் படித்தான், பேசினான், MLC ஆனான். வாழ்வு செய்த பெரிய காரியமிது.
- ஆரஞ்ச பழம் விற்றவள் Opera Star ஆனாள்.
- பிச்சை எடுத்தவள் விருது பெற்றாள்.
- வாழ்க்கை நேரமைக்குப் பரிசு தரும்.
- வாழ்க்கை கோணவில்லை.
- தத்தானியன் 19 வயதில் கைப்பொருளை இழந்து பாரிசுக்குப் போய் Musketeers-ல் சேர முடியுமா? அவனுக்கு முடிந்தது.
- சார்லஸ்-II-வை அரசு பதவிக்குப் போக உதவினான்.
- பிரான்சில் மார்ஷலானான்.
- இவை வாழ்வு செய்தவை.
- நேராகப் பிரம்மம் போகாவிட்டால் முழுமையாக யோகம் பலிக்கும்.
- பழனிசாமி கவுண்டர் டெபுடி கலெக்டர். வேலையை இராஜினாமா செய்தார்.

அன்னை பக்தனின் உச்சி.

- சொலைட்டி தலைவரானார்.
கல்லூரிப் பிரின்ஸ்பால் எச்சரிக்கை செய்தார்.
எச்சரிக்கையை கவண்டர் ஏற்கவில்லை.
பிரின்ஸ்பாலைப் போன்ற மூன்று பேரை சொலைட்டியில் நியமித்தார்.
அகில இந்தியப் புகழ் பெற்றார்.
நேர்மையாகப் போனால் பிரம்மம் கிட்டும்.
முறையாகப் போனால் முழுமையுண்டு.
வாழ்வு துணை செய்யத் தவறாது.
மனவளம் தேவை.
மனம் நேர்மையாகச் செயல்பட வேண்டும்.
கோணலைக் கருதக்கூடாது.
குதர்க்கம் உதவாது.
மறந்தும் நினைவில் வரக்கூடாது.
- சுபாஷ் தடம் பிரண்டார்.
தேச சேவையென நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்தார்.
உயிரிழந்தார்.
சிறு தவறு பெரிய விபரீதமாகும்.
 - இந்தியப் பெண்ணின் கற்புக்கு ஆண்மீக வலிமையுண்டு.
கற்பு மோட்சம் தர வல்லது.
 - எந்த இலட்சியத்தை நேராகப் பின்பற்றினாலும் பெரும் பலன் உண்டு.
சர்க்கில் செய்த பெரிய சேவைக்குப் பெரும் பலனும், பெரிய நஷ்டமும் வந்தபின் வாழ்வு மீண்டும் அவரைப் பதவியில் அமர்த்தியது.
 - கோர்ப்பாவ் செய்தது பெரியது.
அரெஸ்டானார்.
ஆனால் விடுதலையடைந்து பதவிக்கு வந்தார்.
ரஷ்ய சரித்திரம் அறியாதது இது.
பதவியை இழந்தவர் உயிரை இழப்பதுண்டு.
மீண்டும் பதவிக்கு வந்ததில்லை.
கோர்ப்பாவ் வந்தார்.
 - வாழ்வைப் பேய் என்றனர்.
ஸ்ரீ அரவிந்தும் வாழ்வைப் பொய்கை எனக் கொள்கிறது.
வாழ்வின் ஜீவன் ஆன்மா.
ஆன்மாவைப் பாராட்டினால் பொய்கை.
சக்தியைப் பாராட்டினால் வாழ்வு பேயாகும்.
எதைப் பாராட்டுகிறோம் என்பதைப் பொறுத்தது.
 - மனம் பெரியது, வாழ்வு பெரியது, உடலும் பெரியது என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தும்.
வாழ்வு நேராகப் போகிறவரை பிரம்மத்திற்கு அழைத்துப் போகும்.
ஏனெனில் வாழ்வு அடிப்படையில் பிரம்மம்.
பிரம்மம் தன்னை வாழ்வில் அறிய வாழ்வினுள் வந்தது.
 - உடலுக்கும் இதே தத்துவம் உண்டு.
உடல் ஒரு படி உயரும்.
ஆனந்தமய ஜீவனாகும்.
 - கோணல் மனத்திலில்லை.
நம்முள் உள்ளது.
கோணலை நேர் செய்வது சரி.
- (தொடரும்)
- ஐஜைஜைஜை
- பக்தனுடைய உச்சக்கட்டம் சாதகனுக்குக் குறைந்தபட்சம்.**
- மனிதன் - பக்தன் - சாதகன்.**

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பெரிய மனம் பெரியது. அது செய்யும் காரியம் பெரியது. நமக்கு அற்புதங்கள் பெரியவை. அற்புதம் பெரியது. அற்புதமான உறவு பெரியது. அற்புதமான நினைவு பெரியது. மனித உறவு அற்புதமான நேரம் அங்குத் தெய்வம் ஜனித்து இறைவனாகி இறைவனில் இருவரையும் இணைக்கும். உடன் பிறந்தவர், பெற்றோர், பிள்ளைகள், தம்பதிகள் நட்பு அப்படி உயர்ந்தவை. அவை எப்படிச் சிறக்கும் என்பதைக் குறள் ‘நட்டார் செயலால்’ கூறுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் மனதிலை ஒன்றே என்றாலும் இடத்திற்கு இடம் உறவும் உறவின் நெகிழ்வால் செயலும் மாறும். குரு சிஷ்ய உறவு உயர்ந்தது. எழுதினால் பேனாவுடன் உறவு எழுகிறது. குளித்தால் தண்ணீருடன் உறவு. பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகள், நேரம், இடம், காலம், மனிதருடன் உறவு ஏற்பட்டபடி இருக்கிறது. பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்துள்ளது. அது பிரபஞ்சத்துள்ளும் மனிதனுள்ளும் வரும். அப்படி வரும் பிரம்மம் மேல் மனத்தில் நம்மைத் தொடும். நாம் அதை ஆத்மா (Self) என்கிறோம். இதன் முதல் அசைவு அடுத்த Self ஆத்மாவுடன் இணைவது. எல்லா ஆத்மாக்களுடன் அப்படி இணைந்து Self பிரபஞ்ச ஆத்மாவாகிறது. இதற்குப் பரிணாம உந்துதலில்லை. பரிணாமம் எழுகுட்சமமான உள்மனம் போக வேண்டும். ஆத்மா (Self) ஆணவத்தால் கவரப்பட்டுள்ளதால் அடுத்தவருடைய ஆத்மாவை நாடுவது அகந்தை கரைய உதவும். பரிணாமம் சைத்திய புருஷனை வெளிக்கொண்டும். மனம், உயிர், உடலின் ஆத்மா பரிணாமத்தால் வெளிப்பட்டு சைத்திய புருஷனாகி மையமான சைத்திய புருஷனானால்தான் Self ஆத்மாவுக்குப் பரிணாம உந்துதல் எழும். மனப்பாடம் செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றவன் முதல் மார்க் வாங்கி விடுவான். வட நாட்டில் ஒரு விசேஷத்தில் தலைவரைப் பாராட்ட, பாராட்டு எழுதியதைப் பேசியவர்

சாதகனின் வாழ்வே யோகம்.

புரிந்து கொள்ளாமல் பேசினார். அடுத்த முறை அதுபோன்ற பேச்சை எழுதியவர், வேண்டுமென்றே விழாத் தலைவரைத் திட்டி எழுதினார். அதில் என்ன எழுதியுள்ளது எனத் தெரியாமல் அதை அப்படியே கூட்டத்தில் வாசித்தவர், கூட்டம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதைக் கண்டு திகைத்தார். முறை ஜீவனற்றானால் ஒரு கட்டத்தில் எதிராகப் போகும் என்ற சட்டம் இங்குச் செயல்படுகிறது. பிறந்த நாள் வாழ்த்து பெரிய நேரம். மேற்கூறிய பெரிய உறவுகளில் பிறந்த நாள் பெரியது. குருவுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்ய நேரம் வந்து விட்டால் அது பொன்னான நேரம். தம்பதிகள் உறவு உணர்வால் புனிதப்படும் நேரம் உண்டு. அது ஒருவருக்கு எழுவதும் அரிது. இருவருக்கும் எழலாம். ஒரே நேரத்திலும் எழலாம். வெவ்வேறு நேரத்திலும் எழலாம். அவை புனிதமானவை. பண்பு பக்குவப்பட்ட நேரம் அது புனிதமாகும். பண்பு பெற்றதைப் பக்குவமாக அடுத்தவர்க்கு அளிப்பது நாகரீகம். குறள் அதை நயத்தக்கது என்று கூறுகிறது. பண்பை Culture எனில் நாகரீகத்தை Courtesy எனலாம். பண்பும், நாகரீகமும் இருந்து அவை கணிந்து அதனால் மனம் நெகிழ்ந்தால் பெற்றதை இனிக்க வழங்கும் நாகரீகத்திற்கு முறைகள் உண்டு. அவை 1) இனிக்க இதமாகச் செய்வது, 2) அதனினும் உயர்ந்தது அதைச் செய்யாமல் இருப்பது, 3) தலை சிறந்தது, இனிக்க இதமாக உணர்ந்து செய்யக் கூடாது என முடிவு செய்த பின் சந்தர்ப்பம் கட்டாயப்படுத்துவது சூழல் கணிவது, அப்போது செய்வது ஆண்தம் பேராணந்தமாவது. மனம் தன்னைக் கடக்க முடிவு செய்து எல்லையில் நிற்கும் பொழுது நடப்பவை இவை. இந்தியாவில் Viceroy-ஜ Your Excellency ‘கனம் பொருந்திய வைஸ்ராய் அவர்களே’ என்றே அனைவரும் அழைப்பார். பேச்சிலும், எழுத்திலும் அது நிறைந்திருக்கும். Mountbatten Viceroy-யாக வந்தார். ஓராண்டுக்குமுன் நேரு அவரை சிங்கப்பூரில் சந்தித்து நண்பரானார். நெருங்கி விட்டதால் Richard என்பதை Dicky எனக் கூப்பிட்டார். நண்பர்கள் நெருங்கினால் ஸ்ரீநிவாசன்

சாதகனின் உச்சக்கட்டம் அன்னை.

சீனுவாகி விடுவான். வைஸ்ராய் ஆனபின் Dicky எனக் கூப்பிட முடியாது. அது தவறு. குற்றம். நட்பின் சிறப்பு அதை அனுமதித்தது. நேரு மெளன்ட்பேட்டனை ஆட்சிலும், வெளியிலும் Dicky என்றே அழைத்தார். இந்திய சுதந்திரம் ஆயுதப் போராட்டத்திற்குரியது. நெடுநாளாக பல மகான்கள் ஆயுதப் போராட்டம் தேவைப்படாது என்றனர். எதிரியால் நாடு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டால் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் இன்றியமையாதது. சுதந்திரம் இழந்த சுதந்திரத்தை வன்முறையாலேயே பெற முடியும். காந்திஜி அகிம்சையைக் கொண்டு வந்து விட்டதால் சுதந்திரம் தடம் மாறி விட்டது. ஐாலியன் வாலாபாக்கில் நடந்த படுகொலை வன்முறையைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதைத் தலைசீழே காட்டுகிறது. ஆயுதப் போராட்டத்தில் மரணம் வீர மரணம். அதைக் கொள்கையால், அகிம்சையால் தவிர்த்ததால் கொல்லப்பட வேண்டியவர் கொலை செய்கிறார். ஜெனரல் டயருக்கு இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர் £26,000 பொற்கிழி அளித்தனர். பார்லிமெண்ட் அவரைக் கண்டித்தது. அதன் மறுபுறம் வன்முறை தவிர்க்கப்பட முடியாது என்பதை ஐாலியன்வாலாபாக் குட்சமமாகக் கூறுகிறது. வன்முறை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் அகிம்சை வந்தது. பஞ்சாப், வங்காளப் படுகொலை நடந்தது. காந்திஜி விழித்துக் கொண்டு உண்மையை எடுத்துக் கூறினார். கூறியவுடன் வன்முறை அவர் உயிரை பலி வாங்கியது. இது மனம் செய்த கோளாறு. அதை neutralize - சரிசெய்ய வைஸ்ராயை Dicky என அழைக்கும் சந்தர்ப்பம் வந்தது. மெளன்ட்பேட்டன் நேருவைவிட காந்திஜியைவிட பிரபலமானார். இது குட்சமமான நுணுக்கம். அன்றாட வாழ்வில் இதைக் காண்பது நல்லது. அதற்கு 'இனிமையான பழக்கம்' என்று பெயர். அதன் அடிப்படை நல்லெண்ணம். The Life Divine கடைசி பக்கம் அஞ்ஞான ருசி Taste of ignorance என்று இதைக் குறிப்பிடுகிறது.

(தொடரும்...)

ஒஜைகையீல்

தன்வயயமிந்த மனிதன் ஆன்மாவில் எழுவான்.

அஜைண்டா

Agenda 10

அன்னை சுத்பிரேமிடம் ஒரு ரோஜாவைத் தருகிறார்.

“ஓர் அருமையான ரோஜா இது. இது என்ன என்று உனக்குத் தெரியுமா?”

சுத்பிரேம்: எனக்குத் தெரியாது.

“நான் அப்படியே நினைத்தேன்”.

சுத்பிரேம்: அது என்ன?

“இது உண்மையான மிருதுத்தன்மை. தெய்வீக மிருதுத்தன்மை. மக்களுக்குத் தெரியாது. எதையும் மனித கோணத்தில் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் அது மனிதத் தன்மையல்ல. (அன்னை கண்களை மூடிநின்றபடியேதியானத்திலிருக்கிறார்). இது அளவு கடந்து பிரகாசமானது. ரோஸ் கலரானது. ஓரளவு தங்கமயமானது. எப்பொழுதும் சிரித்தபடியுள்ளது. இது குறிப்பிட்ட உணர்ச்சி (நெடுநேர மொனத்தின்பின்). அனைத்தும் அழகான (Pink rose) ரோஸ் கலரானது - இது அழகான ரோஜா. அதைவிடச் சிறந்தது. அதிக சிறப்புடையது. (எப்படி நான் சொல்வேன்). எந்தச் சிரமமுமில்லை. அதற்கிடமில்லை. (நாம் இந்த மிருதுத்தன்மையானால்) இதுவே வாழ்வின் பகுதி ('வாழ்வுக்குரியது' சிருஷ்டியைக் கூறுகிறேன்) சிருஷ்டி ஜோதி, அமைதி, புன்னகை, அழகுமயமானது - இயல்பாக முயற்சியின்றி அப்படியிருக்கிறது. வேறெதுவுமிருக்க முடியாதபடி சிருஷ்டி அமைந்துள்ளது.”

நாம் பேசுவது மனித என்னம். அன்னைக்கு அது இல்லவேயில்லை. அவர் மனத்தைக் கடந்தவர். அவரது பார்வை தெய்வீகப் பார்வை. ஒரு பொருள் வந்தால், என்ன விலை, எங்கு வாங்கின்றீர்கள், இதை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம்

நல்லதற்கும், கெட்டதற்கும் நல்ல பலனுண்டு.

என நாம் கேட்பது மனம் எழுப்பும் கேள்விகள். மனம் உலகில் உற்பத்தியானது 1 அல்லது 2 ஆண்டுகளுக்குமுன் என்கிறார்கள். மனம் வந்ததிலிருந்து நாம் மனம் மூலம் அறிகிறோம். அன்னையின் “மனம்” மனித மனம் உற்பத்தியாகும்முன் ஏற்பட்டது. அது தெய்வீக அழகு, ஜோதி, மிருதுத்தன்மையை ரோஜாவில் காண்கிறது. மனம் உலகில் ஏற்படுத்தியவை விகாரம் என அன்னை கூறுகிறார்.

○❖○

ஜீவிய மனி

மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருந்த பிச்சைக்காரனிடம் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்து பிச்சை கேட்டான். தன் பையிலிருந்து ஒரு மனி அரிசியை எடுத்துக்கொடுத்தான். நாள் முடிந்து, இருப்பிடம் வந்து, தன் பையிலிருந்த அரிசியைத் தரையில் கொட்டியபோது, அதில் ஒரு மனி மட்டும் தங்கமாக இருந்தது. பிச்சைக்காரன் மனிதன்; தன்னிடம் பிச்சை கேட்டது இறைவன் என்பதை மனிதன் அறிந்து கவலைப்பட்டான். வந்தது இறைவன் என்று தெரிந்திருந்தால், முழுப் பையையும் அவனிடம் கொடுத்திருப்பேன் என்று புலம்பினான் என்பது தாகூர் கீதாஞ்சலியில் வரும் ஒரு கதை. அன்னை இந்தக் கதையைக் கேட்டு அளவுகடந்து சந்தோஷப்பட்டார். எந்த நேரமும், எந்தச் செயலும், நம்மிடம் வருவது இறைவனே என்பது அன்னையின் கொள்கை. நாம் சந்திக்கும் மனிதர்கள் அனைவரும் இறைவனே என்று நாம் உணரவேண்டும் என்பது பூரணமோகச் சித்தாந்தம். ஒரு மனி அரிசிக்குப் பதிலாக ஒரு பிழி அரிசி கொடுக்க முன்வந்தால், மனிதன் இறைவனை நோக்கி ஒரு படி முன்னேறுகிறான் என்று பொருள். இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் பாதைகள் அநேகம், அனந்தம். அவற்றுள் ஒன்று நம் குணங்களின் தரத்தை உயர்த்த நாம் எடுக்கும் முயற்சி.

சத்திய புருஷன் அறியாமையை அழிப்பான்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

BOOK II – Part 1 & 2

இரண்டாம் புத்தகம் இரு பகுதிகளாக உள்ளது. முழுப் புத்தகத்தின் தலைப்பு ‘ஞானமும் அஞ்ஞானமும்’ - ஆன்மீகப் பரினாமம் என்பது. அதாவது ஆன்மீகப் பரினாமத்தால் அஞ்ஞானம் ஞானமாகிறது. இதை ஞானம் பரினாமத்தால் அஞ்ஞானத்திலிருந்து வெளி வருகிறது என்கிறார். அஞ்ஞானத்தின் முடிவான நிலை தீமை, இருள். ஞானம் தீமையான இருளாகும்முன் பூரண அஞ்ஞானமாகிறது. ஞானத்தை அகந்தை அஞ்ஞானமாக்கும். ஞானம் சிறியதுள் வந்தால் குறுகி அஞ்ஞானமாகும். ஞானம் காலத்தைக் கடந்தது. காலத்தைக் கடந்த ஞானம் காலத்துள் வந்து செயல்படும் பொழுது அஞ்ஞானமாகும். பரந்த ஞானம் அகந்தையாலும், காலத்தாலும், மனத்தாலும், சிறியதாலும் சுருக்கப்பட்டு அஞ்ஞானமாகி, அஞ்ஞானம் பூரணமாவது மேல் மனம். அஞ்ஞானம் எப்படி ஏற்பட்டது? சத்திய ஜீவியம் ஞானமயமானது. சத்திய ஜீவியம் இரண்டாகப் பிரிந்து இடையில் ஏற்படும் மனமும் ஞானமுடையது. ஆனால் மனம் சத்திய ஜீவியத்தை விடச் சிறியது. ஒரே பார்வையில் சத்திய ஜீவியம் உலகத்தை முழுமையாகக் காண வல்லது. ஆனால் மனம் உலகைக் காண வல்லது என்றாலும் ஒரே பார்வையில் காண இயலாது. ஒரு புறம் பார்த்து விட்டுத் திரும்பி அடுத்த பக்கம் பார்த்தால் ஞானம் முழுமையாகும். மறுபுறம் பார்க்க மனம் மறுக்கிறது. அதனால் அஞ்ஞானம் எழுகிறது. அதுவே அஞ்ஞானத்தின் உற்பத்தி ஸ்தாபனம். இந்த அஞ்ஞானம் எழு வகையானது. அஞ்ஞானம் புரிய வேண்டுமானால் ஞானம் புரிய வேண்டும். ஞானம் நால்வகைப்பட்டது. மனம் ஞானத்தைத் தேடும் அஞ்ஞானத்தின் கருவி, ஞானத்தின் கருவியல்ல

எதையும் கண்டுக்காத ஆண்டவன் வந்தால் எல்லாம் மாறும்.

என்றார். அஞ்ஞானம் முழுமை பெறுவது மேல்மனத்தில்தான். மேல்மனத்தில் முக்கியமாகச் செயல்படுவது நினைவு. ஞானத்தை அறிய மேல்மனத்தில் ஆத்மாவையும், அதனடியையும், இயற்கையையும் அறிய வேண்டும். ஆத்மாவும் இயற்கையும் மேல்மனத்திலும், அதனடியிலும் செயல்படுவதால் முழுமையாக ஞானத்தை அறிய மேல்மனத்திலும், அதனடியிலும் ஆத்மாவையும், இயற்கையையும் அறிய வேண்டும் என்கிறார். மரபு ஞானமும், அஞ்ஞானமும் இரு சக்திகள் எனக் கொள்கிறது. பகவான் அதை ஏற்கவில்லை. ஞானம் தானே தன்னை அளவுக்குப்படுத்தி அஞ்ஞானமாகிறது எனக் கூறுகிறார். இந்திய மரபு மாயை என்பதைக் கருதுகிறது. பகவான் மரபு கூறும் மாயை மாயையில்லை, அஞ்ஞானம் என விளக்கமாக உதாரணம் மூலம் எழுதுகிறார். மனிதன் உலகை மனத்தால்தான் காண முடியும். மனம் ஒரு பகுதியை மட்டும் காண வல்லது. முழுமையைக் காணும் திறனற்றது. நல்ல உடையில் வரும் இளைஞரைக் கண்டவுடன் நாம் அவனைத் திறமைசாலி எனக் கொள்கிறோம். இளைஞருக்குக் குணம், திறமை, படிப்பு, அனுபவம், இராசி, வரலாறு எனப் பல அம்சங்களிருந்தாலும் மனம் உடையைப் பிரித்துப் பார்க்கிறது. அத்துடன் உடையைக் கொண்டு அவனை நிர்ணயிக்கிறது. இது மனத்தின் அம்சம். உலகை முழுமையாகக் காண முடியாத மனம் தனக்குரியதை மட்டும் கண்டு அதை ஏற்கிறது. அத்துடன் மற்ற அம்சங்களைத் தவறு எனவும் கூறுகிறது. நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத உலகின் மற்ற அம்சங்களை நிதானமாகப் பார்த்தால் அவை நல்லவை எனப் புரியும். நாம் அதைச் செய்வதில்லை. இந்தப் பொறுமையில்லாததால் அறியாமையை மாயை என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இத்தவற்றுக்கு ஆன்மீக அடிப்படை நாம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம். தவசிக்கு முதற் சித்தி கிடைத்தால் அவருக்குச் சித்திப்பது ஜீவாத்மா. அந்நிலையில் அவர் ஜீவன் முக்தனாகிறார். அடுத்த நிலை மோட்சம், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாவது. மரபு இந்நிலையை

சமர்ப்பணம் பூரணத்திற்குக் காத்திருக்கும்.

எற்று ஜீவாத்மா பரமாத்மாவில் கரைவதாகக் கூறுகிறது. இந்நிலையில் மோட்சம் பெற்றவுடன் ஜீவாத்மா இல்லை, நாமில்லை என்ற ஆன்மீக தத்துவம் உலகைக் காணும்பொழுது ஒரு அம்சத்தை ஏற்று அடுத்த அம்சத்தை எதிரானதாகக் கொள்ள உதவுகிறது. ‘‘எனக்கு நண்பனாக இல்லாவிட்டால், நீ என எதிரி’’ எனக் கூறும் மனப்பான்மை ஓரளவு இதை ஒத்ததேயாகும். இந்தத் தவற்றுக்குள்ள அடிப்படை நாம் சக்சிதானந்தத்தை அறிவது. மூன்று அம்சங்களுள்ளச் சக்சிதானந்தத்தில் ஒன்றைக் கண்டு அதையே முழுச் சக்சிதானந்தமாகக் கொண்டு மற்ற இரண்டும் இல்லையெனக் கூறுவது மரபு. அதனால் ஜீவாத்மாவுக்கு நித்தியத்துவமில்லை என்கிறோம். இதற்குமுன் உள்ள கருத்து இதன் அடிப்படையாகிறது.

பகவான் கூறுவது: இறைவனே உலகமானான். மரபு இறைவன் உலகைப் படைத்தான் என்று சொல்கிறது. அப்படியானால் இறைவன் வேறு அவன் படைப்பு வேறு என்ற பிரிவினை படிப்படியாக வளர்ந்து முடிவில் மாயையாகி, அஞ்ஞானமாகி, இருண்ட தீமையில் முடிகிறது. இவற்றை பகவான் கூறுவது போலறிந்தால் அஞ்ஞானம் ஞானமாகப் பரிணாமத்தால் வளர்வதை அறிய உதவும்.

(தொடரும்)

ஒஃஜைலை

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 14/04/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயணதைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மனம் எழுவதுபோல் ஞானம் எழுமா?

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

எரிச்சல்:

இயலாமை எரிச்சலைக் கொடுக்கும். எரிச்சல் வருகிறது எனில் அக்காரியத்தை நம்மால் முடிக்க முடியவில்லை. அல்லது அந்த நபரைச் சமாளிக்க முடியவில்லை எனப் பொருள். நமக்கு எரிச்சலுடைய நிகழ்ச்சிகள், நபர்கள் பட்டியலை எழுதிப் பார்த்தால், இந்த விவரம் புரியும்.

திறமையற்ற ஆசிரியர், சட்டம் புரியாத வக்கீல், மாணவர்களுடன், கட்சிக்காரர்களுடன் எரிச்சல்படுவதுண்டு. திறமையுள்ளவருக்கு எரிச்சல் வருவது குறைவு. பொறுமை இல்லாமல் எரிச்சல் வருவதும் ஒர் இயலாமையே.

அதிகாரியின்கீழ் வேலை செய்யும் குமாஸ்தா சொன்னதைச் செய்வதில்லை. அதிகாரியால் அவரைச் செய்ய வைக்க முடியவில்லை என்றால் அந்தக் குமாஸ்தாவைக் கண்டால் எரிச்சல் எரிச்சலாக வரும்.

எப்பொழுதும் எரிச்சல்படும் டைபிஸ்ட் வேலையைக் கவனித்தால், பேப்பரை மெஷினில் நேராக வைக்க இவருக்கு முடியாது. கார்பன் பேப்பரைத் தலைக்கீழே வைத்துக் காப்பி பின்பக்கத்தில் விழுவது வழக்கம். எப்பொழுதாவது பேப்பரை மெஷினிலிருந்து எடுக்கும்பொழுது கிழிந்து விடும். ஒரு பக்கத்தில் மூன்று தப்பிருக்கும். இந்தக் குறைகளே இவருக்கு எரிச்சல் மூட்டுவது. இவர் இக்குறைகளை முயன்று விலக்கினால், எரிச்சல் மறையும்.

வறுமையிலுள்ளவருக்குப் பொறுமையில்லாதது இதே காரணத்தால்தான். திறமைசாலிக்கு எரிச்சல் வருவது குறைவு. அதிகத் திறமைசாலிக்கு இயலாத நேரமிருந்தால், அப்பொழுது எரிச்சலுக்குப் பதிலாக அவருக்குப் புன்னைக் காணலாம்.

முதற்கட்டம் முனிவர் நிலை.

எந்த விஷயம் வீட்டில் எரிச்சலை உற்பத்தி செய்கிறதோ, அதுவே ஆபீசில் எரிச்சல் வளர்க்காது. ஏனெனில் வீட்டில் நம் அதிகாரம் செல்லுபடியாகவில்லை என்று எரிச்சல் வருகிறது. ஆபீசில் அங்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதால், எரிச்சலுக்கு வழியில்லை.

(Manners) மறக்கம்:

பழகும் முறை, சொல்லின் சுத்தம், குறைவாக இருக்கும் நேரமுண்டு. மரியாதைக் குறைவாகப் பேசுபவருண்டு. முறையில் குறை வைப்பதுண்டு. வந்தவர்களை உடனே கவனிக்காமலிருப்பதுண்டு. நீங்கள் என்று பேச வேண்டிய இடத்தில் நீ என்று பேசுபவருண்டு. இது போன்ற குறைகளை, நமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்கள். தவறு என்று மனம் புழுங்கினாலும், நிலைமை கருதி நமக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் தரக்குறைவான பழக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அதற்கு ஒர் அளவுண்டு. அளவை மீறினால், இச்செயல் வேலையைப் பாதிக்கும். உன்னையும் பாதிக்கும். அளவை மீறிய பின்னும், மற்றவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டாலும், அது உன் முன்னேற்றத்தைப் பாதிக்கும்.

தாயும் மகனும் ஒரு விசேஷ காலத்தில் பலர் சேரும் வீட்டிற்குப் போனார்கள். அங்கு விருந்து நடக்கிறது. வருபவர்கள், சாப்பிடுகிறார்கள். வேறு வேலைகள் நடக்கின்றன. 13 வயது பையனுடன் வந்த தாயாரை, வீட்டினர் சாப்பிட அழைத்தார்கள். பையன் எழுந்தான். தாயார் தான் சாப்பிட்டு விட்டதாகச் சொன்னார். மகனை மறந்து, தாயார் மட்டும் போய், சாப்பிட்டுவிட்டு வந்ததை நினைத்து அருகிலிருந்தவர்கள் வியப்படைந்தார்கள். தாயார் செய்ததை மகன் பொறுத்துக் கொண்டான். மற்றவர் எவரும் எதுவும் சொல்லவில்லை. கொஞ்சநாள் கழித்துப் பார்த்தால், அத்தாயாரால் மகனை அங்கு அழைத்து வரவே முடியவில்லை. அடுத்த ஆண்டு அவரும் அங்கு வரமுடியவில்லை. சாப்பாட்டைப்

முதற்ஸ்பார்சம் முழு அனுக்கிறஹம்.

பார்த்ததும், மகனை மறக்கும் தாயார் இவர். கைக்குழந்தையுடன் ஊருக்குப் போனவர், உறவினர் வீட்டில் கொஞ்ச நாழியிருந்து விட்டு, புறப்பட்டார். வண்டியிலேறி, சற்று தூரம் போனபின், வீட்டிலிருந்து குரல் வருகிறது. குழந்தையை எடுத்துப் போக, தாயார் மறந்துவிட்டார். இப்படிப்பட்ட தாயார்கள், பிற்காலத்தில் தம் குழந்தை தம்மைக் காப்பாற்றவில்லை என்று குறைபடும் பொழுது தங்கள் குணம் நினைவு வருவதில்லை.

முறையான பழக்கம் குறைவானால் வேலை உடனே பாதிக்கப்படும். உன் எதிர்கால முன்னேற்றம் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும். கவனித்தால், அன்றே அதற்குரிய பலன் தெரியும்.

(தொடரும்)

ஒலிஷலை

ஜீவிய மணி

சண்டை, பூசல், சச்சரவு, சூக்சல், எரிச்சல், மலிந்த வீடுகளிலும் சில சமயங்களில் ஒரு விசேஷத்தை முன்னிட்டு, அனைவரும் சமாதான-மாகச் செயல்படுவதுண்டு. அந்த ஒரு நாள் அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் நாளாக இருக்கும். ‘இது நம்ம வீடு போலில்லையே’ என்றும், ‘இப்படியிருந்தால் நல்லது’ என்றும் சொல்லும்படியாக இருக்கும். விசேஷம் வந்து கட்டுப்பாட்டைக் கொடுக்கிறது. வேறு கோணத்தில் பார்த்தால், கட்டுப்பாடு வந்தால், தினமும் விசேஷம் வந்துவிடும். அன்னை அதிகமாக நம்மில் செயல்படுவார். மனிதனால் முடியாத ஒன்றை அவனைச் செய்யும்படி சொல்வது சரியாகாது. அவனால் முடியும், ஆனால் செய்வதில்லை என்ற நிலையில் முயலவேண்டும் என்பது தவறாகாது. விசேஷத்தின் நிர்ப்பந்ததால், தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளும் குடும்பம் அந்த நிர்ப்பந்தமில்லாமல் தன் அறிவுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். விசேஷத்தில் அனைவரும் சூழகமாகப் பழகுவது எதைக் காட்டுகிறது? அது தங்களால் முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒரு நேரத்தில் முடியும் என்பதால், மற்ற நேரத்திலும் அதை அடைய முயலவேண்டும் என்பதே கொள்கை.

அன்னை எனிது. மாற்றம் எனிதல்ல.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பலன், கடமை, முழுமை

திறமையோடு செயல்பட்டால் பலன் உண்டு. மனம் ஈடுபட்டு வேலையைச் செய்தால் பலன் வருவதுடன், கடமை நிறைவேறும். திறமைக்குப் பலன் உண்டு. ஈடுபாட்டிற்கு கடமை நிறைவேறும். திறமை எனர்ஜிக்குரியது. கடமை மனத்திற்குரியது. நாம் தேடுவது முழுமை. முழுமை எனில் எந்த ஒரு சிறுகாரியமும் முழுமையாக நிறைவேறினால் கம்பெனி முழுவதும் புத்துணர்ச்சி பெற்று நிறைவு அடையும். இது சமர்ப்பணத்தால்தான் முடியும்.

- முழுமையைப் பெற்றுத் தருவது சமர்ப்பணம். இது செயலின் முழுமை.
- சமர்ப்பணம் நிலைத்து நீடிப்பது ஆன்மாவின் முழுமை.
- திறமை, ஈடுபாடு, சமர்ப்பணம் கடந்து ஆத்ம நிறைவை எப்படிப் பெறுவது?

திறமையற்றவன் செய்வதில் பலன் இல்லை. திறமைக்குப் பலன் உண்டு.

மனம் ஈடுபடாமல் விதியே என்று செய்தால் திறமை பலன் தந்தாலும் கடமை நிறைவேறாது. ஈடுபாடு வேண்டும். அது மனத்திற்குரியது.

மனத்தைக் கடந்த ஆத்ம நிறைவு, சமர்ப்பணம், நின்று நிலைத்து நீடிப்பது எப்படி?

பயிற்சி திறமை தரும் - பலன்

கட்டங்கள் சரியானால், சட்டங்கள் செயல்படும்.

அக்கறை ஈடுபாடு தரும் - மனம்

நம்பிக்கை விழிப்பு தரும் - ஆத்மா - சமர்ப்பணம்.

உள்ள திறமையை நம்பாமல், மனத்தின் கடமையையும் கடந்து நான் செய்வது தெய்வ காரியம் என்பதால் அது பலிக்கும் என நம்புவது நம்பிக்கை.

- அந்த நம்பிக்கை ஆத்ம விழிப்பைத் தரும்.
- ஆத்ம விழிப்பு சமர்ப்பணத்தின் ஜீவன்.
- ஜீவனுள்ள சமர்ப்பணத்தால் ஆத்மா விழித்துச் செய்யும் செயலில் தவறு வராது. குறை வராது. சமர்ப்பணம் திறமை, ஈடுபாட்டைக் கடந்த பலனைக் கொடுத்து அது நின்று நிலை பெற்று நீஷ்க்கச் செய்யும்.

இம்முறையால் ஒரு காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்தால், நான் கூறும் முதற்கட்டம் பெருவாரியாகப் பூர்த்தியாகும்.

கையில் உள்ள மிகப் பெரிய வாய்ப்பு 97 பங்கு முடிந்து, அப்படியே பூர்த்தியாகாமல் தள்ளித் தள்ளிப் போகும் பொழுது ஒரு சிறு காரியத்தைச் சமர்ப்பணத்தால் மேற்கொண்டது போல் நிறைவு செய்தால் பெரிய காரியம் நிலுவையானது பூர்த்தி பெறும்.

- எனிய மனிதனுக்கு இது போதும். பலன் பெரியது.
- யோகத்தை நாடுபவனுக்கு பலன் முக்கியம். ஆனால் அப்பலனைவிட யோகம் முக்கியம்.

யார் எந்த முக்கியத்தை நாடுகிறார்களோ அது அவருக்குரியது.

இதே போல் அடுத்த இருநிலைகட்குரிய பெரிய விஷயங்களையும் நான் இங்கு விவரிக்கவில்லை. அவசியம் எழும் பொழுது எழுதுகிறேன். 3-க்கும் முறை ஒன்றுதான்.

தவறக் கூடாது என்பது சரி. தவறினால் என்ன செய்வது?

ஓவிந்து பிடிப்பது, உயர்ந்த இன்பம்.

- கையெழுத்துப் போட ஸ்பெல்லிங் தவறு வருமா? வராது.

- தவறு வந்துவிட்டது எனப் பேச்கக்கு ஒப்புக் கொள்வோம்.
- அது அதிர்ஷ்டம். பெரும் அதிர்ஷ்டம் குறையாக வருவதாகும்.
- அப்படித் தவறு எழுந்தால் மறுகாரியம் அதை சமர்ப்பணத்தால் திருத்த வேண்டும்.
- Power of Attorney பாங்கில் கையெழுத்துப்போடும் உரிமை இராகுகாலத்தில் வந்தது. சமர்ப்பணத்தால் மாறி பெரும்பலன் கொடுத்தது.
- அக்குறை சமர்ப்பணத்தால் மாறி நிறைவாகும்.
- அது இராகு காலத்தை என் நம்பிக்கையிலிருந்து முழுமையாக விலக்கியது.
- அது போல் குறை நாம் பழைய பழக்கங்களை விட முடியாததால் வருவது.
- அப்படிப்பட்ட தடை வரும்பொழுது எந்தக் குறையால் வருகிறது எனக் கண்டு அதை நம் வாழ்விலிருந்து விலக்க வேண்டும். என் அனுபவம்.

- நண்பன் துரோகம் செய்வான் என நான் அறியவில்லை.
- நாம் நண்பனை நம்புவதாலேயே அவனால் துரோகம் செய்ய முடிகிறது என்ற அனுபவமில்லை.
- பாலவாதம், உன்மத்தவாதம், பிசாசவாதம் என்பவை மகான் குழந்தையாகவோ, பைத்தியமாகவோ, பிசாசாகவோ நடப்பது.
- மகானுக்கு உள்ளே ஆத்ம பக்குவம் வந்து-விடுகிறது.

சிக்கல் சிறு சிருஷ்டி.

- புறத்தில் அனுபவமில்லாமல் குழந்தையாக இருக்கிறார்.
 - அகமும், புறமும் (integrate) ஒன்று போல் இணையவில்லை.
 - மகான் உள்ளே ஆத்மாவின் மகானானபின் புறவாழ்வு மட்டமாக இருப்பதால், மட்டமான வாழ்வு அக உயர்வால் பைத்தியம் போல் நடக்கிறது. ரோட்டில் இட்லி விற்பவள் MLA ஆனால் அவள் செயல் மானத்தை வாங்குவது போல்.
 - ராஜஸ்தானில் ஒரு சாமியார் பெரும் புகழ் பெற்றவர். எவரையும் அண்ட விடமாட்டார். கல்லெலடூத்து அடிப்பார். நாய்களை ஏவிவிடுவார். ஆசிரம சாதகர் 60 ஆண்டுகளுக்குமுன் அவரைப் பார்க்கப் போனார். உள்ளுரில் அவரை எச்சரித்தனர். மீறிப் போனார். ஒரு பர்லாங் இருக்கும் பொழுது சாமியார் வந்து வரவேற்று “ஸ்ரீ அரவிந்தாஸ்ரமா?” என்றார். “எப்படித் தெரியும்?” என்றார் சாதகர். ஸ்ரீ அரவிந்தாஸ்ரமத்திலிருந்து வருபவரை தெரியாம- விருக்க முடியுமா என்றார் மகான். ஆசிரமத்திலிருந்து வருவதை அறியும் சக்தியுள்ளவர் மகான். பூர்வாசிரமம் கூலிக்காரன், கொள்ளைக்காரனாக இருந்தால் ஆத்மபலத்தால், கொள்ளையடிக்கும் குணம் பிசாசு குணம் வலுப்படும்.
- இதைப் பிசாசவாதம் என்பர்.
- சுவாமி இராமலிங்கருக்கு ஓரளவு உள்ளும் புறமும் சமமாக இருந்து, ஜோதிமயமானதால் அவருடல் ஜோதியாக மாறி மறைந்து விட்டது என்பது

மறைபொருளை அறிவது பிரம்ம ஞானம்.

வடலூர் வரலாறு. பகவான் இது உண்மையென இராமலிங்கம் என்ற பெயரை எழுதாமல் “இந்த பக்கம் இருந்த சாமியார்” என எழுதுகிறார்.

- இந்த யோகத்தில் தவறில்லை. தவற்றுக்குத் தவறு வருவது இந்த யோகம்.

மனத்திற்கு அறிவு, உயிருக்கு ஆசையென நாம் அறிவதை பகவான் “வாழ்வு” என்கிறார். மனமே வாழ்வுக்குட்பட்டது என்பதால் மனத்தின் அறிவும் வாழ்வுக்கு உட்பட்டதல்லவா.

(தொடரும்)

ஒஃபைலை

ஜீவிய மணி

இரண்டு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள். இருவரும் பெரிய படிப்புடையவர்கள்; நல்ல திறமைசாலிகள். தொழிலில் இருவருக்கும் நல்ல, உயர்ந்த மரியாதை. ஒரே காலனியில் குடியிருந்தார்கள். ஒருவரைத் தேடி தொடர்ந்து பலர் வந்தபடியிருப்பார்கள். மற்றவர் வீட்டுக்கு எவரும், எப்பொழுதும் வருவதில்லை. தம் காரியத்தில் மட்டும் அக்கறையுள்ளவர். தம் காரியம் முடிந்தவுடன் மேற்கொண்டு பேசக்கூடப் பிரியப்பட மாட்டார். சுயநலமான இந்தக் குணம் பெரிய உத்தியோகம், பெரிய படிப்பு, நல்ல திறமை, நல்ல பெயர், அனைத்தையும் தாண்டி இவரைத் தனி மனிதனாக்கிவிட்டது. எவரும் இவரை நாடி வருவதில்லை. அந்த ஒரு குணத்தை மட்டும் மாற்ற முயன்றால், அந்த முயற்சியின் வெற்றிக்குரிய பலன் அபரிமிதமானது.

உச்சி எட்டுமென்றாலும், அடியில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆண்மீக

சிந்தனைகள் - பாகம் 5

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 17.09.2017

2. கற்பனையில் கானல் நீரென மனிதன் கருதுவதென்ன? நம் உணர்ச்சியைக் கடந்த செயல்கள். மனம் தவறாகப் புரிந்து கொண்டால் மூட நம்பிக்கை எழும். மூட நம்பிக்கையிலிருந்து எழும் கானல் நீர் தவிர வேற்றுவுமில்லை.

மாயை என்ற சொல் கூறும் கருத்து இந்திய ஆண்மீகத்திற்குரியது. தூக்குப் போட்ட இடத்தில் இறந்தவர் ஆவி உலவு-வதையும், வெய்யிலில் கானல் நீர் ஒடுவது தெரிவதையும் இணைத்து எப்படிக் கூறுவது. மனிதனுக்கு ஆவி உருவமிருப்பதைப் போல் என்னைத்திற்கும் ஆவியுண்டு. அதனால் அதை ஆவி எனக் கூறலாமா எனத் தோன்றுகிறது.* ஆவி புலன்கட்குப் புலப்படாதது. அறியாமைக்கு வலு வந்தால் ஆழ்ந்து நம்பும். அந்த நம்பிக்கைக்குப் புலனுக்குப் புலப்படாதது புலப்படும். அதை நம்பினால் பலிக்கும். பிரார்த்தனை பலித்ததாக அறிவார்கள். சிறு தெய்வ வழிபாடு மூட நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தும் செயல் ஆவிக்கு உயிரளிப்பது தலைப்பு. மூடநம்பிக்கையின் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியறியும் புலனுணர்வு தவிர வேறு ஆவியுலகமில்லையெனக் கூறுகிறது. படத்தில் இராமனாக நடிப்பவரை இராமனாகவே கருதும் அறிவு மூடநம்பிக்கை. வாழ்க்கையில் இந்த விஷயம் ஏராளமான இடங்களில் செயல்படுகிறது. அகிம்சையை கொள்கையாக்கி நாட்டு இராணுவத்தை காந்திஜிதி கலைக்கக் கொண்டார். காங்கிரஸ் ஏற்கவில்லை. நாட்டின் 5 ஆண்டு திட்டங்களை ரத்து செய்யும்படி இராஜாஜி செய்த பிரச்சாரத்தால் அவை ஒத்திப்

* hallucination

1. விடமுடியாத ஏச்சல். 2. அறியும் சந்தோஷம். 3. தன்னையறியும் பெருமகிழ்ச்சி. 4. எல்லையைத் தாண்டிய தெளிவு.

போய்விட்டன. எதிரியான சைனாக்காரரை நம்பிய கொள்கை அவனைப் படையெடுக்கக் கெய்தது. ஏமாற்றும் கணக்குப் பிள்ளையை முழுவதும் நம்பும் முதலாளிகள் திவாலாகும் வரை அவனை நம்பி மோசம் போவது வாழ்வின் முத்திரை. சில பெண்கள் அப்படி ஆண்களை நம்பி மோசம் போன்னினும் அவர் நல்லவர், போதாத நேரம் என முடிவு கெய்வார்கள். நேரடியாக வேண்டுமென்றே பெற்றோர் அநியாயம் செய்தால் கோபம் வேறொருவர் மீது வரும். இது போன்றவற்றில் உச்ச கட்டம் உண்டு. ரோடு மேஸ்திரி மகன் தாய் வழிப்பாட்டனார் ஆதரவால் M.A. படித்து விட்டான். அது வேலை கிடைக்காத காலம் 1928. படிப்புக்கு வேலை கிடைக்கும். மேஸ்திரி மகனுக்குக் கிடைக்காது எனக் குரல் கூறுகிறது. ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷம் கழித்து தரிசனத்திற்கு வந்தார். தற்காலிகமான வேலை சர்க்காரில் 3 ஆண்டு கிடைத்தது. வாழ்வின் ஏழ்மை, ஏழ்மையால் குறுகிய மனம் தரிசனத்திற்கும் வரையறை வைத்தது. மேலும் வேலையில்லை. எங்கும் வேலை கிடைக்காதவர் ஆசிரியர் வேலையை நாடுவர். அப்பொழுது சர்க்கார் குமாஸ்தாவுக்கு 30 ரூபாய் சம்பளம். ஆசிரியர் வேலைக்கு 35 ரூபாய் சம்பளம். எவரும் ஆசிரியராக விரும்புவதில்லை. மாநிலத்தில் டிரெயினிங் கல்லூரிகள் இரண்டு. ஒன்று சர்க்கார் நடத்துவது. மற்றது தனியார் நடத்துவது. இந்தச் சர்க்கார் கல்லூரிக்குப் பல ராசிகள் உண்டு என பலரும் நம்பினர். 1) இதுவரை பெயிலாகாத மாணவன் இங்கு வந்தால் பெயிலாவான், 2) வேலை நெடுநாள் கிடைக்காதவர் L.T. பாஸ் செய்தால் நல்ல வேலை கிடைக்கும், 3) அப்படி பெரிய வேலை கிடைத்தால் பொது வாழ்வில் பெரிய அதிர்ஷ்டம் காத்திருக்கும். இந்த அன்பர் L.T. சேர்ந்தார். மாநிலத்தில் முதல்வராக பாஸ் செய்து மெடல் பெற்றார். உடனே பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் வேலை கிடைத்தது. மனம் அந்தஸ்தில்லையென கசங்குகிறது. சின்னம்மா விதவையானாள். அவரையும் அவர் மகனையும் எடுத்துப் படிக்க வைத்தார். அப்பொழுது புதியதாய் இன்ஜினீயரிங் கல்லூரி ஆரம்பித்தார்கள். அன்பர் தன் தமிப்புக்கு

எல்லாச் சோதனைகளும் எல்லைக்குரியன.

அங்கு அட்மிஷன் கிடைக்கும் என நம்பவில்லை. மனம் தம்பி மூலம் தான் பெறாத அந்தஸ்தைப் பெற்ற துடித்தது. அன்பர் சிறந்த பேச்சாளி. வைஸ்சான்ஸ்லர் அவர் பேச்சைக் கேட்டுப் பல முறை வியந்துள்ளார். அட்மிஷன் கேட்டவுடன் கிடைத்து விட்டது. 30 வயதில் திருமணம் செய்த பொழுது அவர் படிப்புக்கும் வேலைக்கும் பெரிய இடத்துப் பெண்ணிறுக்கும் பொழுது இலட்சியமாகப் பணத்தை நாடக்கூடாது என ஒரு ஏழைப் பெண்ணை அவள் B.A. பட்டம் பெற்றிருப்பதால் மணந்தார். அத்திருமணம் இலட்சியத்திற்கு அர்த்தமில்லை எனக் கூறியது. மனம் இலட்சியத்தைக் கைவிட்டு அந்தஸ்தை தம்பி மூலம் நாடியது. பெரிய இடத்துப் பெண் வந்தது. அது அந்தஸ்து. அந்தஸ்து தம்பிக்குப் போயிற்று. அந்தஸ்திலிருந்து அன்பர் அடியோடு விலக்கப்பட்டார். மனம் ‘அந்தஸ்தில்’ தினைத்தது. அது இவரிடமிருந்து விலகிய அந்தஸ்து. விலகிய அந்தஸ்தை மனம் போற்றுவது ஆபத்து. ஆபத்து வந்து தம்பி உயிரிழந்தான். ஆபத்தும் அறிவைத் தரவில்லை. மனம் அந்தஸ்தை மட்டும் நாடியது. இடையில் ஏற்கனவே செய்த தரிசனம் செயல்பட்டு IAS எழுதும் வாய்ப்பு வந்தது. இவருக்காகவே வந்தது. அந்த நாளில் பரிட்சையில் 8 பேர்களை எடுப்பார்கள். இது Special Recruitment, 4 பேரே எடுப்பார்கள். தகப்பனார் அந்தஸ்தை முக்கியமாகக் கருதும் நாள். அத்துடன் IAS போன்ற வேலைக்கு அந்தஸ்தைவிட திறமையை முக்கியமாகக் கருதும் மனப்பான்மை வர ஆரம்பித்த நாட்கள். அந்தஸ்தில்லை என்பதே தகுதி என நாட்டில் மனம் மாற ஆரம்பித்த நாட்கள். அன்பர் IAS பரிட்சை எழுதவில்லை. இவரைப் பாராட்டியவர் எழுதினார். ஐனாதிபதிக்கு வேட்பாளராக அழைக்கும் அளவுக்கு அவர் உயர்ந்தார். அன்பர் மனம் தம்பி மூலம் பெறாத அந்தஸ்தை மகன் மூலம் ஆர்வமாக நாடினார். அந்த நேரம் மீண்டும் அன்னையை நாடி வந்தார். அமோகமாகப் பலித்தது. தம்பியின் சம்பந்திகள் அன்பரை அந்தஸ்திலிருந்து விலக்கினர். இப்பொழுது மகனே தகப்பனாருக்கு அந்தஸ்தில்லை என விலக்கி குடும்பப் பொறுப்பை தகப்பனார்

எல்லையைக் கடப்பவருக்கு யோகம் பலிக்கும்.

தலையில் கட்டி விட்டு அவரை ஒதுக்கி விட்டான். கடைசி மகன் பழி வாங்கி குடும்பம் திவாலாயிற்று. அன்பர் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அந்தஸ்து கானல் நீர். அதை நம்பினால் உள்ளதும் போகும். உலகத் தலைவர்களும், விபூதிகளும் அத்தவற்றைச் செய்துள்ளனர். எனிய மனிதன் எம்மாத்திரம்? அந்தஸ்து அந்தரத்திற்குரியது. அகத்தில் மனிதன் ஆண்மாவால் தயாரானால் அந்தஸ்து தேடி வரும். அது பகவானுக்கு வந்தது. காங்கிரஸாக்குத் தலைமைத் தாங்க பகவானை அழைத்தனர். அவர் ஏற்கவில்லை. மாயை இந்தியாவை ஆட்கொண்ட நேரம். ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குத் தகப்பனார் ஓர் ஆங்கிலப் பெயர் Arkyord என வைத்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் அப்பெயரை இரசிக்கவில்லை. கானல் நீர் காந்தமாக மனித மனத்தைக் கவரும் நேரம். கவர்ச்சி நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிறதே தவிர எதிரான போக்கு எழுவதாகத் தெரியவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்பர்களை இந்த ஆண்மீக சிங்கனை மூலம் எக்சரிக்கிறார்.

3. தர்க்கம் சத்தியத்தின் பெரும் எதிரி. நாம் செய்வது சரியென்பது புண்ணியத்திற்கு எதிரி. தன் குறைகளையோ பிறர் குறைகளையோ எனிதில் காண முடியாது.

நியாயத்தை அறிய தர்க்கம் பிறந்தது. அது பிறந்த நாளில் இன்று மனிதன் சந்திர மண்டலம் போன்ற மாற்றம். இன்று உலகம் ஸ்ரீ அரவிந்தரையும், அன்னையையும் பின்பற்ற முடிவு செய்வதைப் போன்றது. அது பிரபஞ்சப் புரட்சி. அணுகுண்டு, சூழல் கெடுவது, ஏழை, மக்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறுவது, வேலையற்ற நிலை, கல்வியில் மாறுதல், தன்னீர்ப் பஞ்சம் போன்ற அனைத்து உலகத்துப் பிரச்சனைகளும் பெர்லின் சுவர் வீழ்ந்து USSR மறைந்த பொழுது ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் போல் மாறும். அதையும் கண்டபின் உலகம் ஸ்ரீ அரவிந்தத்தைப் புது மயமாக்க விரும்புவது பெரிய புதிய கருவியைத் தன்னையே அழிக்கப் பயன்படுத்துவது போலாகும். தர்க்கமும், பகுத்தறிவும் வேதாந்தம் கண்ட சத்தியங்கள்.

நாமுள்ள நிலை, நாம் முயன்று, விரும்பி, ஆர்வமாகப் பெற்றது.

வேதாந்தம் அன்று கண்டதை இன்று பொது வாழ்வில் ஏற்க முடியாதது மனிதனுடைய மன்னிலை. கருவி பெரியது. நேரடியாக சுத்தியத்தை அறிய உதவும். தலைகீழே பயன்படுத்தக் கூடாது. கத்திக்குக் கூர்முனையுண்டு. மரப்பிடியுண்டு. பிடியைப் பிடித்து முனையால் வெட்டினால் வெட்டும் பொருள் துண்டாகும். கூர் முனையை இறுகப் பிடித்து பிடியால் வெட்ட முயன்றால் கையில் காயம் படும். கருவி பெரியதானாலும் சரிவரப் பயன்படுத்த வேண்டும். பொதுவாக மக்கள் சிந்திப்பதில்லை. சௌகரியமானதைச் செய்வார்கள். பிடித்ததைத் தீவிரமாகச் செய்வார்கள். தீவிரமாகச் செய்வதால் திருப்தி அதிகரிக்கும். திருடு தீவிரத்தை எட்டினால் அதுவே சொர்க்கம் நியாயம் எனத் தோன்றும். அரசனுடைய கஜானா மக்களை ஏழ்மையாக்கிய பணம். அந்தப்புரம் பெண் குலத்தைக் கேவலமாக்கிய ஸ்தாபனம். அதுவே அன்றைய “ராஜ தர்மம்.” மக்கள் எந்த அரசனையும் இவற்றிற்காகக் கண்டிக்கவில்லை. பலியான மக்களும், பெண்களும் அரண்மனையின் பெருமையையும் அரசனின் ஸ்பர்சத்தையும் நினைத்து வியந்து பெருமைப்பட்டனர். நேரு தன் சுய சரிதையில் இந்திய மக்களின் அடிமை மனப்பான்மையை விளக்கி மனம் நொந்து எழுதுகிறார். ஆங்கிலத்தில் nursery rhymes சிறுவர்கட்குரிய செய்யுள் ஒன்றுண்டு. அதை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். You cannot ravish me, I am willing என்ற வரியை எழுதுகிறார். கற்பழிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்க முயன்றால் அவள் அதை விரும்புவது கற்பனைக்கெட்டாதது. மனித சபாவத்தின் எல்லையை எத்தனையோ உயர்ந்த இடங்களிலும் தாழ்ந்த இடங்களிலும் இலக்கியம் கூறுகிறது. இதுவும் அதில் ஒன்று. எடுக்கவோ, கோக்கவோ என்பதும், துரியோதனன் போரில் வெல்ல சகாதேவன் நாள் குறித்ததும், பிசிராந்தையார் வடக்கிருக்க வந்ததும், கண்ணப்ப நாயனார் கண் கொடுத்ததும் உயர்ந்த உதாரணங்கள். இரண்டாம் உலகப் போரில் சேம்பர்லேன் கொள்கையும், Quisling நடத்தையும், பாக்கிஸ்தான் ஆப்கானிஸ்தானப் பிடாரிகளை காஷ்மீரில் அவிழ்த்து விட்டு,

தேடும் நூனம்.

அது சுதந்திரப் போராட்டம் என ஐ.நா.வில் ஏழு மணி நேரம் பேசுவதும் மனிதன் தர்க்கத்தை சுத்தியத்திற்கு எதிரியாக்கும் பாங்கு. பஞ்சாப்பையும் வங்காளத்தையும் என் பிரிக்கக் கூடாது என்ற ஜின்னாவின் வாதம் சரியானது என மெளண்ட்பேட்டன் ஏற்றார். அடுத்த நிமிஷம் ஜின்னா அதையே இந்தியா விஷயத்தில் மறுத்தார். தர்க்கம் தனக்குச் சாதகமானால் ஏற்பது சுபாவம். June 2-ஆம் தேதி 1947-இல் பஞ்சாப்பும் வங்காளமும் பற்றியெரிகிறது. அதுவரை நிலைமையை இராணுவம் சமாளிக்கலாம் என எதிர்பார்க்கும் வாய்ப்புண்டு. அது அடுத்த மாநிலங்கட்கும் பரவினால் காளிக்குச் சொந்த வீர்யம் அழிப்பதில் எழும். உள் நாட்டுக் கலவரம் எழுவது அடங்குமா, அடங்கினால் எவ்வளவு நாளாகும் எனத் தெரியாத நேரம். நேரு, பட்டேல், பலவந்த சிங்க, குறுநில மன்னர் அனைவரும் ஏதோ ஓரளவில் அடங்கி சுரங்கிய நேரம். சுதந்திரம் மறநாள் June 3, 1947 அறிவிக்கப்பட்டால் நாடு அடங்கலாம், பெருமூச்சு விடலாம் என்பது பெரு நம்பிக்கை. பிரிவினையை ஏற்காத காந்திஜியை காங்கிரஸ் ஏற்காமல் சம்மதம் தெரிவித்தபின் இந்தியாவின் எதிர்காலம் நாட்கணக்கில், மணிக்கணக்கில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தருணம், ஜின்னா முஸ்லீம் லீக் கமிட்டி கூட்டம் போட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்ற ஒரு வாரம் நேரம் கேட்டார். ஒரு வாரம் ஒத்திப் போட்டால் இந்தியா என ஒன்று இருக்குமா என VP Menon, September 3rd 1947-ல் மெளண்ட்பேட்டனிடம் கூறியது போலவும், மக்களைக் கலந்து முடிவெடுக்கிறேன் என்ற புதுக்கோட்டை மன்னனிடம் பட்டேல் “நீங்கள் புதுக்கோட்டை போய்ச் சேரும்முன் அங்குப் புதுக்கோட்டை இருக்காது” என்று கூறியது போலவும் மெளண்ட்பேட்டன் திகைத்தார். ஜின்னாவை “நீங்கள் பேச வேண்டாம் நான் பேசுகிறேன் நீங்கள் தலையை ஆட்டினால் போதும்” என்று சம்மதம் பெற்று இந்திய சுதந்திரத்திற்கு உயிர் கொடுத்தார். 81,000 விலை வந்து போனதை விஷயிக்கு மீண்டும் பெற்றுத் தர அன்பர் காத்திருந்த முக்கால் நிமிஷம் அன்பர் செய்த பூரண யோகம் தர்க்கம் விற்பவருக்குக் குதர்க்கமாகிறது. குதர்க்கம்

எப்படிப் போவது என்ற யோகம் ஆண்மாவை அறியும் ஆதம் நூனம்.

ரூசிக்கிறது. பாக்கிஸ்தானை ஜின்னா 1926-இல் நம்பவில்லை. அது 1947-இல் உருவானபின் கடமையில்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் இல்லை என்று கூறியே வெற்றி பெற்றது ஜின்னாவின் சுபாவம். செயல்படுவது சுபாவம், தர்க்கமில்லை. தர்க்கம் உயர்ந்த கருவி, சுபாவம் குதர்க்கமானது. தான் சாக மருந்து சாப்பிடுவது சுபாவம். கணவன் கூறும் அப்பட்டமான அபாண்டமான பொய்களை வேதவாக்காக நம்பி குடும்பத்தை அழிய விட்ட பெண்களும் மனத்தூய்மையில் மோட்சம் போனதைக் கண்டது இந்தியா. தர்க்கம் குதர்க்கமாகும், மனத்தூய்மை பெண்ணை மகானாக்கும். செய்வது என்ன என்பதைவிட செய்யும் மனப்பான்மையை இறைவன் ஏற்பது இந்திய ஆண்மீகப் பணிவு. ஆறாம் போர் பெண் அழிப்பாள் என்பதைத் திருமணமான முதலாண்டு நிருபித்தது ஒரு ஜாதகம். அப்பெண்மனி செய்தது எவரும் நம்ப முடியாதது. செய்தவராலேயே நம்ப முடியவில்லை. அவர்கள் இருந்த எஸ்டேட்டின் உரிமை பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியை சார்ந்ததால், அந்த இடத்தைவிட்டு ஓடிப் போக சட்டம் இடம் தரவில்லை. ஓடிப் போனால் வாரண்ட் வரும். இருக்கவும் முடியவில்லை, இல்லாமலிருக்கவும் முடியவில்லை. அன்னை, அருள், தெய்வம் இருப்பதும் தெரியாத நிலை. உதவி கடன் மூலம் தேடி வந்தது. வந்த அன்றே நெருக்கடி தீர்ந்தது. பரிதாபமான பாவம், பிரபலமான வெற்றியாயிற்று. கர்மம் அந்தரத்தில் கரித்துக் கொட்டி ஏழு லட்சம் ரூபாய் சொத்து மூன்றே முக்கால் லட்சத்திற்கு வந்து விலையைப் பெற்ற தெரியாமல் திகைத்தது. 5 ஆண்டிற்குப் பின் அருள் அதையும் பெற்றது. 97,500 ரூபாய் முதலீடு ஜந்து ஆண்டில் 32 இலட்சமானாலும் ஆறாம் போர் வருமானத்தை அழித்தது. தர்க்கம் “எதுவும் வேண்டாம்” எனக் கூறிச் சொந்த தரித்திரத்துடன் விலகியது. தர்க்கம் தவறில்லை, குதர்க்கம் சுபாவம்.

(தொடரும்)

ஒத்துப்பாடு

சமர்ப்பணம் தரும் பூரண ஞானம்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

Silent Will என்பதை நம் ஜீவியத்தின் தலைகீழ் மாற்றம் எனலாம். தெரிந்ததை வெளிப்படுத்துவது மனித இயல்பு. அதை மாற்றிச் செயல்படுத்த வேண்டும் எனில் ஜீவியம் எதிர் திசையில் செயல்பட வேண்டும். வெளி நோக்கிய பாதை உள்ளோக்கித் திரும்ப வேண்டும். சிந்தனை சிந்தனையற்ற நிலையாக வேண்டும், பேச்சு மொனமாக வேண்டும், செயல் செயலிழக்க வேண்டும், புறம் அகமாக வேண்டும், அடுத்தவர் நாமாக வேண்டும். அது மனித இயல்புக்கு மிகவும் கடினமானது. நம்மை மாற்ற முடியாது என நாம் நம்புவதால் அடுத்தவரை மாற்ற நினைக்கிறோம். அடுத்தவர் நமக்கேற்றபடி மாறினால் நம் பிரச்சனை தீரும் என நம்புகிறோம். ஏதாவது தெரிந்தால், நல்ல விஷயங்கள் கேள்விப்பட்டால் நமக்கு அதைச் செய்யத் தோன்றுவதில்லை. கண்ணம் தாமதிக்காமல் அடுத்தவருக்குக் கூறத் துடிக்கிறோம். அகப்பார்வை இன்னும் மனிதனுக்கு ஏற்படவில்லை. யோகத்தை ஏற்றவருக்கு மட்டும் உரியது அது. யோகத்தை ஏற்று சுய ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டவரும் முடிவில் மோட்சத்தை நாடினரே தவிர திருவருமாற்றத்தை நாடியவர் இல்லை. பூர்வை, பகவான் வரும்வரை பூரண யோகம் பற்றி நினைத்தவர் ஒருவரும் இலர். இது அசாதாரண யோகம். நான் சாதாரணவன், யோகம் எனக்கில்லை என நினைக்கிறோம். ஏனெனில் நாம் எப்படி எந்த நிலையில் உள்ளோமோ அது நமக்கு மிகவும் இயல்பானதாக, பயனுள்ளதாக, ரசிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. அதில் ஒரு இழையையும் மாற்றுவது மிகச் சிரமமான விஷயம். அதிலிருந்து வாழ்வு நம்மை வலுக்கட்டாயமாக நகர்த்துவதை ஆரம்பத்தில் கஷ்டம் என்றும் பின்னால் அதிர்க்கடம் என்றும் கூறுகிறோம். கஷ்டம் வரும்போது இது அதிர்க்கடம் எனப் புரிந்து விடாப்பிடியான நம் குணத்தை விலக்க முடிவு செய்தால் கஷ்டம் அந்த கண்ணமே

சித்தி தரும் மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

விலகி ஒரு நொடியில் அதிர்ஷ்டம் பிறக்கும். இதைத் தொடர்ந்தால், தொடர்ந்ததை இடையில் நிறுத்தாவிட்டால் வாழ்வில் தோன்றிய அதிர்ஷ்டம் நம் ஆண்மாவை வந்தடைந்து ஜீவனை ஆட்கொள்ளும். மனிதனுக்கு மாற்றம் கடினமில்லை. மாற்றத்திற்கான கட்டம் எது எனப் புரிவது கடினம். புரிந்த-வடன் மாறிக் கொள்ளும் முடிவை எடுப்பதும் கடினம். முடிவை எடுத்து விட்டால் அது ஒருவர் வாழ்வில் அதிர்ஷ்டமான நேரம். முடிவு தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் சக்தியுடையது.

ஒரு பெரிய குருகுலத்தில் தலைமை குருவாக இருந்தவருக்கு திடீரென ஒரு ஆசை பிறந்தது. மறு பிறவியில் நாம் என்னவாக பிறக்கப்போகிறோம் என்று அறிந்து கொள்ள அவர் ஆசை கொண்டார்.

மறுபிறவியைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தவம் இயற்ற முன்வந்தார். அந்த தவத்தின் பலனாக அவர் 5 ஆண்டுகளில் இறக்கப் போவதையும், மறு பிறவியில் அவர் பழைய கர்மவினை காரணமாக பன்றியாக பிறக்கப்போவதையும் அறிந்தார். தன்னுடைய அடுத்தப் பிறவி பன்றி என்பதை அவரால் ஜீணித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. அது ஒரு இழிபிறவி போல் அவருக்குத் தோன்றியது.

எனவே, தன்னுடைய சீடர்களில் முதன்மையானவனும், தனக்குப் பிரியமானவனுமான ஒரு சீடனை அழைத்தார். அவனது கையில் ஒரு வாளைக் கொடுத்தார். அந்தச் சீடன் என்ன ஏதென்று தெரியாமல் விழித்தான். இருந்தாலும் குரு தருவதை எப்படி வாங்க மறுப்பது? வாங்கிக் கொண்டான்.

இப்போது குரு பேசத் தொடங்கினார். ‘சீடேனே! என்னுடைய இறுதிக் காலம் எனக்குத் தெரிந்து விட்டது. ஆனால் நான் எடுக்கப்போகும் மறுபிறவி அவ்வளவு சிறப்பானதாக இல்லை. அடுத்தப் பிறவியில் நான் பன்றியாக பிறப்பெடுக்க உள்ளேன். எனவே நீ இப்போதே புறப்படு. இன்னும் ஜந்து ஆண்டுகளில் நான் பிறந்திருக்கும் ஊரை அடைவாய். அங்குப் பன்றியாக

இருக்கும் என்னுடைய நெற்றியில், தற்போதைய என்னுடைய உருவம் தோன்றி மறையும். அதை வைத்து நான்தான் அது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, என்னை வாளால் வெட்டிக் கொண்றுவிடு’ என்றவர், மறுபிறவியில் தான் பிறக்கப்போகும் ஊரையும் சொல்லி அனுப்பினார்.

கால்நடையாகத் தன்னுடைய பெரும் பயணத்தை அந்தச் சீடன் தொடர்ந்தான். அவனது பயணம் ஜந்து ஆண்டுகளின் முடிவில், அவனது குரு சொன்ன இடத்திலேயே போய் முடிந்தது. அங்குத் தன் கண்ணில் பட்ட சில பன்றிகளை உற்று நோக்கினான். ஆனால் அதில் தன் குரு ஜில்லை என்பதை உணர்ந்தான். பின்னர் அங்கிருந்த ஒருவரிடம், ‘இங்கே அதிகமான பன்றிகள் எங்கே இருக்கிறது?’ என்று கேட்டார்.

சீடனின் கேள்வியைக் கேட்டதும், அவனை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார் அந்த நபர். இருப்பினும் அந்த இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். அங்குச் சென்ற சீடன், பன்றிக்கூட்டத்தின் நடுவே தன்னுடைய குருவைத் தேடினான். அப்போது ஒரு பன்றியின் நெற்றியில் குருவின் உருவம் தென்பட்டது. அந்தப் பன்றியை மட்டும் தனியாகப் பிடித்து வந்து, வாளால் வெட்ட முயன்றான்.

அப்போது அந்தப் பன்றி பேசத் தொடங்கியது.

‘சீடா! நான் இந்த வாழ்வில் என் குடும்பத்துடன் ஆனந்தமாக இருக்கிறேன். அதைக் கெடுத்துவிடாதே’ என்றது. சீடன் அதிர்ச்சியில் விக்கித்து நின்றுவிட்டான்.

ஆம்! யார்.. எந்த நிலையில் இருக்கிறார்களோ.. அவர்களுக்கு அந்த நிலை சிறப்பானதாகவே தோன்றும். மனிதனாக இருந்தபோது, கீழ்நிலை பிறவியாகத் தோன்றிய பன்றியின் வாழ்க்கை, பன்றியாகப் பிறந்த நிலையில் மகிழ்ச்சியான சொர்க்கப்புரியாகத் தோன்றுகிறது. இவ்வுண்மை எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியது என்பதுதான் இறைவனின் அழகிய படைப்புத் திறன்.

ஆனந்தத்தை வலிந்து வலியாக மாற்றுவது மனித வாழ்வு.

மனத்தின் வலி, ஜீவியத்தின் ஆனந்தம்.

ஒரு பிறவி என எடுத்து விட்டால் அதிலிருந்து மீளுவது கடினம். அடுத்த பிறவியை அறிந்து கொள்ளும் உயர் ஞானமும், தற்சமயம் அதன் குணம் நம்முள் வித்தாக இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் அறிவைத் தர இயலாது. அப்படிப்பட்ட குணம் நமக்கிருப்பதை அறிந்து திருவுருமாற்றத்தை விழைந்து செயல்படுத்தினால், அக்குணம் நம்மிலிருந்து விலகினால், அப்படியொரு பிறவியையே தவிர்க்கலாம் என்பது பெரிய ஞானிகளுக்கும் விளங்காத விஷயம் போலும். அப்படிப்பட்ட ஞானம் பெற ‘கர்மமே முடிவு’ எனும் மனப்பான்மை தடையாகிறது.

புற்றதை விட்டு அகத்தை அடைந்தால் நம் கர்மத்தை நாமே முடிவு செய்யலாம் என்கிறது பூரண யோகம். Silent will நம்மைப் புற்றதை விட்டு அகம் நோக்கி எடுத்துச் செல்லும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு முறை. சரியான மனப்பான்மையில் மனம் நிலைத்து அது சொல்லாகவோ, செயலாகவோ வெளிப்பட மறுப்பது இதன் முதல் கட்டம். ஒரு சிறு விஷயத்தை மனம் அறிந்ததும் அதை உணர்வு ஆமோதித்து உடல் செயல்படுத்தத் துடிக்கிறது. அத்துடிப்பை மனம் வெளியிட மறுக்க முடிவு செய்தால் அது உள்நோக்கித் திருப்பப்பட்டு நம் ஜீவியத்தை அடைகிறது. முழு ஜீவியத்தின் சக்தி அங்குச் சேகரமாகிறது. அது அடுத்த கட்டத்தில் உள்ளே போய் சமர்ப்பணமானால் ஜீவியத்தினின்று நம் ஜீவனைத் தொடுகிறது. விஷயம் கரைந்து மறைகிறது. ஜீவனைத் தொட்டால் ஜீவனின் சக்தி எழுகிறது. மனமும் ஜீவியமும் செயல்படுவது சிறியது finite. ஜீவன் பிரம்மாண்டமானது. அதன் சக்தி வெளிப்பட்டால் புறம் அகத்தைத் தேடி வரும். செயல்படாமல் காரியம் பெரிய அளவில் கூடி வரும். நூறு ஏக்கர் பயிரிட நிலம் வாங்கியவர் எண்ணம் அது போல் சமர்ப்பணமானதால் ஆயிரம் ஏக்கர் வாங்கும் வாய்ப்பு தேடி வந்தது அன்பர் அனுபவம்.

சில நேரம் நாம் உண்மையைப் பேசினாலும் அடுத்தவர் நம் பேச்சை நம்பாத தருணங்கள் உண்டு. அது போன்ற நேரம் நம்

தாழ்ந்தவனால் தொந்தரவு இல்லை;
தா இருப்பவன் தொந்தரவு தருவான்.

மனத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதில் உண்மைக்குப் புறம்பான விஷயங்கள் ஒனிந்திருப்பது தெரியும். மனப்பான்மை நேராக இருப்பதற்கு அடையாளம் அது தவறாமல் சாதிக்கும் என்பது. அப்படிப்பட்ட களங்கமற்ற மனத்தில் சொல்லாக, செயலாக எழுந்த சக்தி வெளிப்படாமல் உள்ளே சேகரமானால், அது ஜீவியத்தைத் தாண்டி ஜீவனைத் தொட்டு, வெளிப்பட்டு சாதிப்பதைவிட மிக அதிகமாகச் சாதிக்கும். ஒரு விஷயம் நமக்குத் தெரிந்தால் அதைச் சொல்லாமல் நம்மால் இருக்க முடியாது. யாரிடமாவது கூறாவிட்டால் தலை வெடித்து விடும் என்பார்கள். தெரிந்ததை வெளிப்படுத்துவது உந்துதலின் செயல். மனத்தில் சொல் எழுந்த பின், அதிலிருந்து மனிதன் தப்ப முடியாது. சொல்லவேண்டியதைச் சொல்ல நினைக்காமல், பேசும் ஆசை தானே பின்வாங்கி சொல்லழிந்தால் உள்ளெழுந்த அறிவு சமர்ப்பணமாகி மெளனம் எழும். அது சக்தி வாய்ந்தது. செயலும் அது போன்றதே. ஓவ்வொரு விஷயமும் இது போல் சமர்ப்பணமாக வேண்டும். அந்நிலையில் மெளனம் பிரவாகமாக நமக்குள் பெருகும். அது நம் அக நிலையை Inner Personality முறைப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது. நம் Personality முறைப்பட்டால் யானை பலம் நம்முள் எழும். அது நம் ஜீவியத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு பெரிய கட்டம். அகத்தில் மெளனம் நிலைப்பவர்களுக்குப் பிரார்த்தனை தேவையில்லை. பிரச்சனை எழும் நேரம் அன்பர் தமக்குள் அந்த மெளனத்துடன் தொடர்பு கொண்டால், பிரச்சனை கரையும் வரை எண்ணமின்றி, பிரார்த்தனை இன்றி, சமர்ப்பணமும் இன்றி அக ஆழத்தில் உள்ள அன்னையுடன் ஜக்கியமாகி மெளனத்தை மட்டுமே கடைப்பிடித்தால் பிரச்சனை கரையும். அகத்துள் எழுவது மெளனம். புற்றத்தில் எழுவது அமைதி. வீடு தியான மையமாகி மையம் அமைதியான சூழலை உருவாக்கினால் அது அகத்தின் மெளனமாக ஜனிக்கும். அக மெளனம் அனைத்தையும் சாதிக்கும்.

மெளனம் நம்மைத் தேடி வருவது பூரணயோக நிலை.

பேச்சிழந்து சொல்லிழந்து மென்னமாக இருப்பது அவ்வளவு எனில்ல. நினைவு அடுத்த கட்டம். அதனினும் கடினம். மூன்று துறவிகள் மென்னம் இருந்தனர். ஐந்து நிமிடங்கள் ஆயிற்று. முதல் துறவி மற்றொரு துறவியின் முகத்தில் கரித்துரைக் கண்டார். “உன் முகத்தில் கரி” என்றார். இரண்டாம் துறவி “நீ பேசிவிட்டாய்” என்றார். மூன்றாம் துறவி “நான் மட்டும்தான் பேசவில்லை” என்றார் என்பது மென்னம் அனுசரிப்பது எவ்வளவு கடினம் என்பதைப் பற்றிய ஒரு கதை.

நம் மனம் சிந்தனைக்குரியதல்ல. தவத்திற்குரியது. இதில் ஆழ்ந்தால் அமைதி நிச்சயம். மென்னம் என்பது வரம், நம்மிடம் நாமே பெறுவது. இன்பம், துன்பம் இரண்டையும் மென்னம் கொண்டு சந்தித்தால் எப்போதும் இதயம் சமநிலையில் இயங்கும். சமநிலை தவ முயற்சியால் வருவது என்றாலும் நமக்கும் ஏதோ ஓரளவில் சித்திக்கும்.

நாம் பேச ஆரம்பித்தால் மணிக்கணக்காகப் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறோம். ஒரு வரியில் பேச வேண்டியதை ஒன்பது வரிகளில் பேசுகிறோம். புத்திசாலி மற்றவர்களைப் பேசவிட்டு, மென்னம் சாதித்து, தேவையான பொழுது மட்டும் பேசி பேசுபவர்களின் பேச்சிலிருந்து ஞானத்தைப் பெறுகிறான். நாம் ஒரு நாளில் பேசுகிற பேச்சை பதிவு செய்து அதையே நாம் கேட்டால் சில நேரங்களில் வருத்தப்படுவோம். எல்லா உறுப்புகளையும் இரண்டாகப் படைத்த இறைவன், நாக்கை மட்டும் ஒன்றாகப் படைத்துத்தின் காரணம் பேச்சைக் குறைக்கத்தானோ!

அதிகம் பேசாதவனை உலகம் விரும்புகிறது. அளந்து பேசுபவனை உலகம் மதிக்கிறது. பேசாத ஞானியை உலகம் தொழுகிறது. மென்னம் இறைவன் மொழி. இறைவனின் மொழி உறுதியுடன் செயல்படும் அரங்கம் சிருஷ்டி.

(தொடரும்)

ஒஜைக்ஜெஸ்

அழிவை ஆக்கலெனும் மனிதன்.

அன்பர் அனுபவம்

இல.சுந்தரி, சிதம்பரம்

அன்பர் கண்ட கனவு

மாலை மயங்கும் நேரம், உள் வேலைகளை முடித்து பூர் அன்னை பகவானை பிரதிஷ்டை செய்துள்ள அறையில் மின்விளக்கை ஏற்றி, ஊதுபத்தி ஏற்றி நமஸ்கரித்து சாவித்ரி படித்து சிறிது நேரம் பகவான் திருமுகத்தில் மனம் பதித்து, பிரபோ! எப்போது நீர் எனக்கு நேரில் காட்சி தரப் போகிறீர்? என்று வழக்கமான பல்லவியை ஒரு முறை பாடினேன்.

அம்மா! என்று வாயிற்புறத்தில் தீனமான குரல் ஒன்று கேட்டது. அன்னையை ஏற்றபிறகு யாசகத்திற்கு நான் பதிலளிப்பதில்லை. பரோபகாரமே அகந்தையின் வெளிப்பாடு என்கிறார் பகவான். பகவான் பிச்சைக்காரர்களை ஆதரிப்பதால் அவர்கள் என்னிக்கைதான் கூடும் என்கிறார். ‘ஜயம் இட்டு உன்’ என்ற ஒளவை ‘எற்பது இகழ்ச்சி’ என்று கூடவே கூறியிருக்கிறார். வள்ளுவரோ,

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்

பரந்து கெடுக உலகியற் றியான்.

என்று கடவுளைக் கடிந்து கொள்கிறார், தீர்வு சொல்லவில்லை. அன்னையோ இளையவராயின் கல்வியும், தொழிலும் கற்றுக் கொடுத்து அவர்களை வாழச் செய்ய வேண்டும். இயலாத முதியவராயின் ஆதரவற்றவர்களை அரசே ஏற்று வழி நடத்த வேண்டும் என்கிறார்.

வாசலில் வந்து பிச்சை கேட்பவர்க்கு என்னதான் சொல்வது? வாயிற் நிலைப்படியின் மேலே மகாகாளியை எழுந்தருளச் செய்திருக்கிறேன். எனவே, யார் வந்தாலும் அவரைக் காட்டி விடுவேன். என்ன புரிந்து கொள்வார்களோ அறியேன். விலகி விடுவார்கள்.

ஆனால் இப்பொழுது நான் கேட்ட குரல் யாசகம் கேட்பவர் குரலல்ல. ஆசிக்கறும் குரல். என்னுள்ளம் அப்படி உணர்ந்தது.

(Luck) அதிர்ஷ்டம் நன்றியறிதலாகும்.

கதவைத் திறந்தேன். சாதுவைப் போல் முனிவரைப் போல் ஒருவர் நின்றிருந்தார். ஒளி வீசும் உடலும், கருணையிகு கண்களும் காண்பவரை எர்த்து விடும்.

என்னைத் தெரியலையாம்மா? என்றார் புன்னகையுடன்.

இவர் யார்? எப்போது எங்கே பார்த்தேன்? குழப்பமாக இருந்தது. எவ்வளவு நினைத்துப் பார்த்தும் நினைவு வரவில்லை.

நீங்கள் யாரென்று தெரியவில்லை என்றேன்.

உன் சின்ன வயசல் என்னைப் பார்த்தது உனக்கு மறந்து விட்டது. ஆனா எனக்கு உன்னை நல்லாவே நெனவிருக்கு பரவாயில்லம்மா. செளரியமா இருக்கியா?

நல்லா இருக்கேன்யா. என்றேனே தவிர இவர் யாரென தெளிவில்லாததால் உள்ளே அழைப்பதா என்ன செய்வது எனக் குழப்பமாயிருந்தது.

அடுத்து அவர் தொடுத்த கணை நெஞ்சில் இறங்கியது. ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர் பற்றி கதையெல்லாம் எழுதுவதாய்க் கேள்விப்பட்டேன். அதான் உன்னைப் பார்க்கலாம்னு வந்தேன் என்றார்.

‘புகழ்ச்சி நனிவிருப்பன் போலும்’ என்று அடியவர் இறைவனையே ‘புகழ் விரும்பி’ என்னும்போது சாதாரண பெண்மணியான நான் எம்மாத்திரம்.

ஆமாம். நீங்கள் படித்தீர்களா? என்றேன் ஆர்வமாக.

ஆமாம். அதனால்தான் உன்னைப் பார்க்க வந்தேன் என்றார்.

இனி இவரை உள்ளே அழைப்பதில் தடையில்லை. உள்ளே வாருங்கள் என்றேன் உற்சாகமாக. நடக்கக் கிரமப்படுவெர் போல மெல்ல படியேறினார். படி சற்று உயரமானதால் இடறியது. கால் வலித்திருக்கும்போல் அவர் முகக் குறிப்பு இருந்தது. அட்டா! படி உயரம். பார்த்து வாருங்கள் என்று கைத் தாங்கலாய்ப் பிடித்து அழைத்து வந்து இருக்கையில் உட்கார வைத்தேன்.

நல்ல குணமே அன்னை.

என் பெண்ணும் இப்படித்தான் செய்வாள் என்று நன்றி கலந்த பார்வையுடன் கூறினார்.

ஏதாவது குடிக்கக் கொண்டு வரட்டுமா? என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே காலைப் பிடித்த வண்ணம் ‘ஆ’ என்று முனகலுடன் வலிப்பது போல் முகபாவனை கண்டவுடன், பதற்றமானேன். ரொம்ப வலிக்கிறதா? என்றேன்.

வயசாக்சில்ல அப்படித்தான், சின்னதா இடிச்சாகூட பெரிசா தெரியும், என்று சமாதானமாய்க் கூறினார். என் மனதில் அவர்மீது பரிவு எழுந்தது. கொஞ்சம் இருங்க, தைலம் தேய்ச்சு விட்டேன் என்று கூறினேன். எதற்கெடுத்தாலும் என்னிடம் உள்ள ஒரே தைலம் கோடாலி தைலம். இது சிங்கப்பூரிலுள்ள எங்கள் குடும்ப நன்பர் வரும் போதெல்லாம் ஆளுக்கொன்று வாங்கி வருவார். இது வலி நீக்குமோ நீக்காதோ, இதைத் தடவிக்கொண்டால் மனம் நம்பி விடும். அதை இப்போது அப்பெரியவர் காலில் முழங்கால் முதல் பாதும்வரை தேய்த்து நீவி விட்டேன். அவர் முகத்தில் நன்றியுணர்வு தெரிந்தது. எனக்குள்ளே “கற்பூரம் மனக்கின்ற கால்பிடித்தே உய்வேன்” என்ற சீர்காழி கோவிந்தராஜன் பாடல் ஒலித்தது. நீ நன்றாயிருக்கணும்மா என்று மனங்குளிர ஆசிரவதித்தார்.

என்ன குடிக்கிறீர்கள்? பாலா? காபியா? மோ? என்றேன்.

கொஞ்சம் ட தருவியா? என்றார்.

நிச்சயம். இதோ வருகிறேன் என்று உள்ளே சென்ற நான் ட நன்றாக அமைய வேண்டுமே என்று நினைத்தேன். நான் காபி குடிக்கிறேன். வீட்டில் வேறு எவரும் இல்லை. வருவாய்க்கு கேயோ, காபியோ எது பிடிக்குமோ என்று இரண்டும் வைத்திருப்பேன். ட போட வாய்ப்பிராது. என் பேத்தி சிறுமியானாலும் நன்றாக டத் தயாரிப்பதாய் யாவரும் சொல்வர். எப்படி என்று கேட்டால் டத் தூள் போடும் போது அன்னையே என்றழைப்பேன் என்பாள். எனவே, நானும் அன்னையே இந்த

முரண்பாடு முனைந்து பின்பற்றும்.

ஷயை நீரே வந்து போட்டுத் தர வேண்டும் என்று மனதில் பேசிக் கொண்டேன்.

முன்பக்க ஹாவில் உட்கார்ந்திருந்தவர், “யாருடன் பேசுகிறாய்?” என்றார்.

பேசுகிறேனா? வீட்டில் என்னைத் தவிர யாரும் இல்லையே. யாருடன் பேசுவேன்? என்றேன்.

எதோ பேச்சுக் குரல் கேட்ட மாதிரி இருந்தது. உனக்குள் இருக்கும் அன்னையோடு பேசுகிறாயோ என்று கேட்டேன் என்றார். Mind Voice கேட்பவரோ!

ஒருவாறு அன்னையை நினைத்து டையாரித்து எடுத்து வந்து தட்டில் வைத்து அவர்முன் நீட்டினேன்.

கோப்பையை எடுக்கும் போதே கை நடுங்கி வாய்க்குக் கொண்டு போவதற்குள் மேலெல்லாம் சிந்தியது. மேலுடம்பில் குறுக்காக ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் போல் ஒரு மெல்லிய துண்டு அணிந்திருந்தார். அதிலும் டை சிந்திவிட்டது. பரவாயில்லை. இதை நான் சுத்தம் செய்து தருகிறேன் என்று கூறி அவர் கையில் பிடித்திருந்து கப்பை நான் பிடித்துக் கொண்டு வாயருகே கொண்டு செல்ல உதவினேன். எதோ அழுதம் போல் சுவைத்து உண்டார். கப்பை வாங்கிக் கொண்டு, டை சிந்திய மேல் துண்டையும் வாங்கி, கையோடு இதைச் சுத்தம் செய்து தருகிறேன் என்றேன். உனக்கெதற்கு வீண் சிரமம்? என்றார். இதில் சிரமம் என்ன இருக்கிறது? என் அப்பா இருந்தால் அவருக்குச் செய்ய மாட்டேனா என்று நான் கூற, என் பெண்ணும் எனக்கு இப்படித்தான் செய்வாள் என்றார். துண்டை கறை போக அலசி கொடியில் உலர்த்திவிட்டு, பயன்படுத்தாத புதுத்துண்டு ஒன்றை மேலே அணிந்து கொள்ளக் கொடுத்தேன். பரிவுடன் சிரித்தார். சரிம்மா. உன்னைப் பார்க்கணும்னு தோணித்து வந்தேன். ரொம்ப சந்தோஷம், வரேம்மா என்று புறப்பட்டார். காலில் வலி தேவையா? தனியாகப் போவீர்களா? என்றேன். தனியாகவா?

சொந்த நலனே சுயநலமிக்குப் பரநலம்.

எழு வயதிலிருந்தே தனியாகப் போக பழகிவிட்டேன். அது சரி அரவிந்தமெல்லாம் படிக்கிறாயே, வலியைப் பற்றி பகவான் கூறியது தெரியுமா? என்றார். பகவான் ஆனந்த லோகத்திற்கு உரியவர். வலியை ஆனந்தமாக அனுபவிக்க முடியும். வலியை வலியாகத் தானே நம்மால் உணர முடிகிறது என்றேன். அதற்கு ஒரு விளங்கம் உண்டு. இடித்துக் கொண்டேன் என்பதால் வலி தெரிகிறது. இடறியதும், இடித்துக் கொண்டதும் கண்மூடித்தனம். கண்மூடித்தனம் தன்னை வலியாக உணர்கிறது என்பது ஆன்ம விளங்கம். கண்மூடித்தனத்தைக் கடவுளிடம் ஓப்படைத்தால் வலி போய்விடும். கடவுளை ஆழந்து நினைத்தால் வலி ஆனந்தமாகிவிடும். சரிம்மா. இன்னிக்கி ஒங்கையால் டை குடிச்சது, தைலம் தேய்த்துக் கொண்டது, உன் அன்பை அறிந்தது எல்லாம் ரொம்ப சந்தோஷம் தந்தது என்றார். தெரு முனை திரும்பும் வரை அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அன்றிரவு கனவில் பகவான் வந்து கதவைத் தட்டினார். யார் என்று கதவைத் திறந்த நான் மெய்சிலிரத்தேன். ஸ்ரீ அரவிந்தர். பிரபு நீங்களா? வாருங்கள் வாருங்கள் என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டேன். இந்தத் துண்டைக் கொடுத்துவிட்டு என்துண்டை வாங்கிப் போகலாம் என்று வந்தேன் என்றார் அவர். அவர் கையில் நேற்று நான் கொடுத்த துண்டு இருந்தது. நீங்கள் எப்போது வந்தீர்கள் என்றேன் வியப்புடன். அதற்குள் மறந்து விட்டாயா? நேற்று காலுக்குத் தைலம் தடவினாய். குடிக்க டை போட்டுக் கொடுத்தாய். நீ தானே என் மேல் துண்டை அலசிக் காய வைத்தாய் என்று கூறிக் கொண்டிருந்த போதே கனவு கலைந்தது. எது கனவு? இப்போது பகவான் வந்ததா? நேற்று வந்ததா என்று எண்ணிய வண்ணம் எழுந்து வந்த போது, நேற்று அலசி கொடியில் உலர்த்திய துண்டு காற்றில் அசைந்து என் தலையை வருடியது. அதை எடுத்து முகத்தில் பதித்துக் கொண்டபோது “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிரத்து கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி” என்ற சொற்கள் புலனாயின.

ஏஃஜெஃஜெஃ

கட்டுப்பாடு சுபாவத்தின் பண்பான உருவம்.

ஆண்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 19.08.18 (Ranipet Centre)

கிருஷ்ண பகவானும் இம்மாதிரி பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். கிருஷ்ண பகவானும், குசேலரும் ஒரே முனிவரிடம் படித்தவர்கள். பிற்காலத்தில் கிருஷ்ண பகவான் அரசார்கிவிட்டார். குசேலரோ பரம ஏழையாகிவிட்டார். குசேலர் தம்மைப் பார்க்க வந்தபோது அவர் விரும்பியிருந்தால், பார்க்க மறுத்திருக்கலாம். அவருடைய உயர்ந்த பதவிக்கு அவர் அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், அது செல்லுபடியாகியிருக்கும். ஆனால் அப்படி அதிகார ஆணவத்தில் அவர் குசேலரைப் பார்க்க மறுக்கவில்லை. அவர் கொடுத்தது என்னவோ ஒருபிடி அவஸ்தான். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர் மாடமாளிகைகள், புத்தாடைகள், புதிய ஆபரணங்கள் என்று சகல செல்வங்களையும் கொடுத்துக் குசேலரை மகிழ்ச்சியின் உச்சிக்கே கொண்டு போனார். சிகபாலன் கிருஷ்ண பகவானை ஒரு இடையராகக் கருதி பலமுறை அவமானப்படுத்தினார். சிகபாலன் படுத்தும் அவமானங்களை நூறு முறைகள் பொறுத்துக் கொள்வதாக கிருஷ்ண பகவான் சிகபாலனின் தாயாருக்கு வாக்களித்திருந்தார். 101-வது முறை அவமானப்படுத்தும்போதுதான் பொறுமையிழந்து அவனை சிரச்சேதம் செய்தார். அவர் அவதார புருஷன் என்னும்போது அவர் தன்னுடைய தெய்வீக பலத்தைப் பயன்படுத்தி கொரவர்களிடமிருந்து பாண்டவர்களுக்குரிய இராஜ்ஜியத்தை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் தன் தெய்வீக பலத்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் சாதாரண மனிதனைப்போல பாண்டவர்கள் சார்பாக சமாதானம் பேச கொரவர்களிடம் தூதுவராகச் சென்றார்.

அன்னையின் பெருந்தன்மையை நாம் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், பல நிகழ்ச்சிகளை நாம் கூறலாம். பகவானிடம்

நம்மையொத்தவரே துரோகம் செய்ய முடியும்.

வருவதற்கு முன்பே 1907-ஆம் ஆண்டிலேயே மேடம் தியான் அன்னையிடம் அவர் Divine மதருடைய அவதராம் என்பதை உணர்த்தி விட்டார். ஆனால் அன்னை தன்னுடைய தெய்வீகத்தை எங்குமே வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. 1920-இல் அவர் பகவானிடம் வந்தபோது மற்ற ஆசிரமவாசிகள் எல்லாம் அன்னையைத் தமக்குச் சமமாகத்தான் நடத்தினார்கள். தங்களை எல்லாம் இந்திய சீடர் என்றும், அன்னை வெளிநாட்டுச் சீடர் என்ற அளவிலும்தான் நடந்து கொண்டார்கள். அன்னை யாரென்று பகவான் வெளிப்படுத்தும் வரையில் அவர் அமைதியாக அடக்கமாகத்தான் நடந்துகொண்டார். அவருடைய தெய்வீகத்தை ஏற்காத பல ஆசிரமவாசிகள் ஆசிரமத்தை விட்டு வெளியேறினார்கள். அப்படி வெளியேறியவர்களில் பகவானுடைய சகோதரர் பரீனும் ஒருவர். அப்படி அவர்கள் வெளியேறி இருந்தாலும், அவர்கள் பயன்படுத்திய அறைகளை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்கள் மீண்டும் வருவார்கள் என்று அன்னை அவைகளைக் காலியாகவே வைத்திருந்தார். அன்னை விதித்த ஆசிரம விதிகளைப் பலர் மதிக்கவில்லை. எட்டு மணிநேரம் வேலை செய்ய வேண்டும், புரளி பேசக்கூடாது, ஆண், பெண் நட்பு கூடாது, உறவினர்களைப் பார்க்க ஊருக்குச் செல்லக் கூடாது என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்தார். ஆனால் வேலையும் செய்யாமல் புரளி பேசிக்கொண்டு, ஊருக்குச் சென்று உறவினர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு தம் இஷ்டம் போல் நிறையபேர் ஆசிரமத்தில் வசித்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் அன்னை கேள்வியே கேட்கவில்லை, கடிந்து கொள்ளவுமில்லை. பொதுவாக அன்னையிடம் எந்த ஆசிரமவாசியும் மறுத்துப் பேசமாட்டார்கள். Argument எதுவும் செய்யவும் மாட்டார்கள். ஆனால் அன்னைக்கு bodyguard-ஆக இருந்தவர் அன்னையின் சில உத்தரவுகளை ஏற்க மறுத்து அன்னையிடமே வாதம் செய்திருக்கிறார். அவரைக்கூட அன்னை கண்டிக்கவில்லை.

தகுதியைக் காக்கும் மனிதன் அதுபோல் அறிவை நாடுவதில்லை.

அன்னை அன்பர்களாகிய நாம் எத்தனையோ முறைகள் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்துள்ளோம். ஆனால் பிரார்த்தனை நிறை வேறி யவுடன் நன்றி கூற கூட மறந்துவிடுகிறோம். அடுத்தமுறை பிரார்த்தனை செய்யும்போது அன்பன் தனக்கு நன்றி கூறவில்லை என்று எண்ணி அருள் செய்ய மறுப்பதில்லை. நன்றி சொல்கிறோமா என்றுகூட அவர் பார்ப்பதில்லை. அவர் எவ்வளவு பெருந்தன்மையானவர் என்றால், நாம் ஒன்று கேட்டால் அதை அவர் பத்தாகத் தருவார். 1/- ரூபாய் வருமான உயர்விற்கு ஆசைப்படுவருக்கு 5, 6 ரூபாய் வருமான உயர்வு அளிப்பார். குடியிருக்க சிறிய வாடகைவீடு கிடைத்தால் போதும் என்று கேட்பவர்களுக்குச் சொந்த வீடே கட்டிக் கொள்ள வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார். கேட்காதது, கேட்க நினைக்காததையும் கொடுப்பார். பெரிய பலனைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும் என்பதுதான் வாழ்க்கையின் விதி. ஆனால் சிறிய token act-க்கே முழுப் பலனையும் கொடுப்பார். Order இல்லாமல், வருமானமே இல்லாமல் சிரமப்படுகின்ற கம்பெனிகள் உண்டு. ஒரு முயற்சி எடுத்து கம்பெனியில் எல்லா இடங்களிலும் சுத்தம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்குப் போதுமான order-களை அன்னை கொடுப்பதுண்டு. பொதுவாக கடுமையாக உழைத்துவிட்டு பலன் இன்று வருமா நாளை வருமா என்று காத்திருப்பதுதான் வாழ்க்கையின் வழக்கம். ஆனால் வேலையை தொடங்கும்முன் வேலையை முடித்துக் கைமேல் பலனைக் கொடுப்பது அன்னை வழக்கம். திரு. கர்மயோகி அவர்கள் உலக அமைதிக்காக ICPF (International Commission for Peace and Food) என்றொரு கமிஷன் நியமிக்க விரும்பினார். கமிஷனின் முதல் மாநாடு நடத்தும் முன்பே அமெரிக்காவிற்கும், சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த cold war என்ற பணிப்போர் முடிவிற்கு வந்துவிட்டது. அதாவது உலக அமைதிக்கான வேலையே அவர் தொடங்கவில்லை. அதற்குமுன்பே உலக அமைதிக்குப் பெருந்தடையாக இருந்த

இல்லாமல் முடியாது, பொறுக்க முடியாததாகும்.

cold war முடிவிற்கு வந்துவிட்டது. ஒரு பெண்ணிற்குத் தகுந்த வரன் பார்ப்பதென்றால் 7, 8 வரன்கள் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போவார்கள். அதற்குள் 2, 3 வருடங்கள் போய்விடும். கடைசியில் ஆபீசர் மாப்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டு கிளார்க் மாப்பிள்ளைதான் முடியும். இதுதான் உலகில் நடப்பது. ஆனால் அன்பர்களாகிய பல பெண்களுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே முதல் வருடே பொருந்தி வந்ததுபோன்ற அனுபவங்கள் நிறைய இருக்கின்றன.

அன்னைக்குப்பின் ஆண்டவர் இருக்கிறார். அவருடைய பெருந்தன்மையை நாம் கற்பனைகூட செய்ய முடியாது. மழை நீரை எவ்வளவோ விரயம் செய்கிறோம். இந்த விரயத்தை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு வருடாவருடம் ஆண்டவன் மக்களுக்கு மழையைக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். பெரும்பாலான மக்கள் அவரைப்பற்றி நினைப்பதேயில்லை. அப்படியே நினைத்தாலும் எதோ ஒரு சில நிமிடங்கள்தான் நினைப்பார்கள். அதற்குமேல் அவரவர் சொந்த வேலையில் மழுகி விடுகிறார்கள். இருந்தாலும் தன்னை யாரும் நினைப்பதில்லையே என்று அவர் வருத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நினைக்காதவர்களைக்கூட அவர் பொறுத்துக் கொள்வது பரவாயில்லை. ஆண்டவனே இல்லை என்று அடித்துப் பேசுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் அவர் பொறுத்துக் கொள்கிறார். அதையும் நாம் பார்க்கிறோம். திராவிடக்கழகத் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று கூட்டம் போட்டு இந்துக் கடவுள்களை அவமதித்துப் பேசினார். ஆனால் அதே பெரியார்தான் 70 வயதுவரை வாழ்ந்தார். தன்னை அவமதித்துப் பேசுபவன் உயிர் வாழ்வதா என்று எந்த இந்துக் கடவுளும் அவர்மேல் கோபித்துக் கொண்டு அவர் ஆயுளைக் குறைக்கவில்லை. கம்யூனிச-வாதியான லெனின் கடவுளே இல்லை என்று வாதிட்டவர்தான். ஆனால் பகவானோ அதைப் பொருட்படுத்தவேயில்லை. லெனினை ஒரு பெரிய லட்சியவாதி, ஹீரோ, ஊருக்கும், உலகிற்கும் சேவை செய்பவர் என்று புகழாரம் சூட்டுகிறார். நாம் எத்தனையோ தவறுகளைச் செய்கிறோம். பொய் சொல்கிறோம்,

ஆன்ம வளர்ச்சிக்குரியது திருமணம்.

பொறாமைப்படுகிறோம், அடுத்தவர் பொருளுக்கு ஆசைப்படுகிறோம், மனதில் ஒன்றை வைத்துகொண்டு வெளியில் வேறுமாதிரி நடிக்கிறோம், நமக்குக்கீழ் வேலை செய்பவர்களைக் கொடுமை செய்கிறோம், அவர்கள் உரிமைகளைப் பறிக்கிறோம், இதற்கெல்லாம் ஆண்டவன் தண்டனை வழங்கினால், நம்மால் ஒருநாள்கூட உயிர் வாழ முடியாது.

இங்கிலாந்து தேசம் இந்தியாவை அடிமை நாடாக வைத்திருந்தது. இதுவே மிகப்பெரிய அராஜைகம். இது ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்லுமளவிற்கு ஜெர்மானியர்கள் யூதர்களை விஷவாயு செலுத்திக் கொலை செய்தார்கள். இதற்கெல்லாம் ஆண்டவன் தண்டனை வழங்கினால் இங்கிலாந்தோ, ஜெர்மனியோ இருக்கவே முடியாது. அக்குற்றங்களை எல்லாம் மன்னித்து அவர் நம்மை வாழ விடுவதால்தான் நாம் நடமாடிக்கொண்டுள்ளோம். பகவானை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சத்திய ஜீவியம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதை உலகிற்குக் கொண்டுவந்தால், உலகம் திருவுருமாற்றம் அடையும் என்று பேசினார். ஆனால் அன்னையைத் தவிர வேறு யாரும் அவருக்கு உதவக்கூட முன்வரவில்லை. என்ன செய்கிறீர்கள்? எப்படிச் செய்கிறீர்கள்? ஏதாவது நாங்கள் செய்யக்கூடியது இருக்கிறதா? என்ன பலனை எதிர்பார்த்து இவைகளை எல்லாம் செய்கிறீர்கள்? என்று யாரும் கேட்கவில்லை. யாருமே எந்த அக்கறையுமே காட்டாத நிலையில், எந்த அங்கீகாரமும் பாராட்டும் வழங்காத நிலையில் மானிட இனத்திற்கே விமோசனம் பெற்றுத் தரக்கூடிய ஒரு செயலை இரவு பகலாக ஒருவர் நாற்பது வருடங்களாகச் செய்தார் என்றால் அவர் எவ்வளவு பெருந்தன்மை வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆண்டவனின் பெருந்தன்மையால்தான் மனிதகுலம் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டு உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெருந்தன்மைக்கு நம்மால் பெரிய கைம்மாறு செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஒருசில நிமிடங்கள் மானசீகமாக நன்றியறிதலையாவது தெரிவிக்கலாம்.

முற்றும்.

ஒத்துக்கூடல்

மனைவியை நாடும் மனம், முன்னேற்றத்தை நாடுகிறது.

அன்னை இலக்கியம்

ஐரு அக்கர

இல.சுந்தரி

'மாலா, டாக்டர் என்ன சொன்னார்? பிரசவம் எப்போது ஆகுமாம்?' என்று மேல் சட்டையைக் கழற்றி ஹாங்கரில் மாட்டிவிட்டு வாஷ்பேஸினில் முகம் கழுவிய வண்ணம் தன் மனைவியிடம் கேட்டான் பாடு.

'இன்னும் 15 நாட்கள் ஆகும் என்கிறார்கள்' என்று தன் வயிற்றில் வசிக்கும் சிக்கவை எண்ணி வயிற்றை அன்புடன் தடவிக் கொடுத்தவாறு மகிழ்வுடன் சொல்கிறான் மாலா.

'அப்படியென்றால் என் பெல்லிரூரை மட்டும் முடித்து விடுகிறேன். இன்றிரவு பிளைட்டில் சென்றால் நாளை ஓரிரவுதான். உடனே அடுத்த பிளைட்டில் திரும்பி விடுவேன். அதன் பிறகு நம் குழந்தை பிறந்து உன் உடல் தேறும்வரை குரெல்லாம் கான்சல் செய்துவிடுவேன்' என்றான் பாடு.

'டாக்டர் 15 நாட்கள் என்று சொன்னாலும் எனக்கென்னவோ சீக்கிரம் பிறந்துவிடும் என்று தோன்றுகிறது. இன்று காலை தியான் மையம் சென்றிருந்த போது ஒரு மூத்த சாதகர் என்னைப் பார்த்து நாளைக்கே உனக்குக் குழந்தை பிறந்து விடும் போல் தோன்றுகிறது' என்றார், என்று கூறினாள் மாலா.

'உன்னைப் பார்த்தால் அப்படித்தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியில் எல்லாம்தான் அறிய முடிகிறதே. டாக்டர் நேற்று ஸ்கேன் பார்த்துவிட்டுத்தானே 15 நாட்களாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்' என்றான் பாடு.

'இனியும் நீங்கள் என்னைத் தனியே விட்டுச் செல்ல வேண்டுமா? பாதியிரவில் வலி எடுத்தால் என்ன செய்வேன்?' என்றான் கவலையுடன்.

திருமணம் இறைவனின் சிறந்த கருவி.

‘என்னெனவிட உன்னை அதிக கவனத்துடன் கண்காணிப்பவர் நம் பூநி அன்னையல்லவா. அவர் இருக்கும் போது என்ன பயம்?’ என்றான் பாடு.

‘நான் அன்னையிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். தாயில்லாத எனக்கு நீரே தாயாய் வந்து துணை நிற்க வேண்டும்’ என்று பக்தியுடன் கூறுகிறாள் மாலா.

‘ஜானு அக்கா எவ்வளவு பரிவுடன் நமக்கு உதவி செய்கிறாள். நமக்கு யாரும் இல்லை என்ற குறையே தெரியாதவாறு அவரும், அவள் கணவனும் நமக்கு எல்லாவகையிலும் உதவி செய்கிறார்கள். நான் ஊருக்குப் போகிறேன் என்றால் இங்கேயே வந்து உன்னுடன் தங்கி உன்னைப் பார்த்துக் கொள்வாள் என்றான் பாடு. இரண்டே நாட்கள் உடனே வந்து விடுவேன்’ என்று ஆறுதலாய்ப் பேசினான்.

‘ஜானு அக்கா நன்றாகத்தான் பழகுகிறாள். ஆனால் நீலா மாமி சொல்கிறார், ஜானு பிள்ளைப் பேறில்லாதவள். அவளைப் பிரசவத்திற்குத் துணைக்குக் கூப்பிடாதே என்று.’

‘ஆமாம். நீலா மாமிக்கு நல்லதே கண்ணில் படாது, வெறும் ஊர் வம்பு. நாலு குழந்தைகள் பெற்றதால் நல்லவர்களாகி விடுவார்களா! அக்காவிற்குக் குழந்தை இல்லைதான். ஆனால் அவள் யாருக்கும் எந்தத் தீங்கும் செய்ததில்லை. அவர்கள் வீட்டில் அவள் மூன்று நாத்தனார்களும் இங்கு வந்துதான் பிரசவம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அக்காதான் எல்லாம் செய்திருக்கிறாள். அக்காவிற்குக் குழந்தை பிறக்காவிட்டாலும் அவளால் மற்றவர்களுக்கு நல்லதே நடந்திருக்கிறது. ராகவன் அக்காமீது எவ்வளவு மதிப்பும், மரியாதையும் வைத்திருக்கிறான் தெரியுமா’ என்றான் பாடு.

‘ஆமாம். அவள் புருஷன் அவள்மீது மதிப்பு வைத்திருப்பதில் என்ன வியப்பு?’ என்று அலட்சியமாய்க் கூறினாள் மாலா.

திருமணம் மனத்தைத் திருவருமாற்றும்.

‘இல்லை மாலா. அப்படியில்லை. பிள்ளைப் பேறில்லாத பெண்ணை முதலில் கணவன்தான் வெறுப்பான். ஆனால் ராகவன் அவள் நல்ல குணத்தைச் சொல்லிப் பெருமிதம் கொள்கிறான்’ என்றான் பாடு.

‘இது நம் தலைச்சன் குழந்தை. அதனால் எனக்கு ஜானு அக்கா துணைக்கு வருவதில் விருப்பம் இல்லை. என தோழி கலாவதிக்கு இரண்டு அழகான குழந்தைகள். நான் அவளைத்தான் அழைக்கப் போகிறேன். பிரசவ நேரத்தில் அவள் என் உதவிக்கு வந்தால் நன்றாயிருக்கும். நான் அவளிடமே சொல்லியிருக்கிறேன். எப்போது உதவி வேண்டுமானாலும் ஒரு போன் போடு, போதும் வந்துவிடுவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறாள்’ என்று பெருமையுடன் கூறினாள் மாலா.

தன் மனைவியின் அறியாமையை நினைத்து பாடுவுக்கு வருத்தமாயிருந்தது. ஆனாலும் நிறைமாத கர்ப்பினியிடம் மறுத்துப் பேச வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டான்.

‘யார் வந்தால் என்ன? அன்னை தானே அவர்கள் மூலம் உதவப் போகிறார்கள்’ என்று பாடு கூறிக் கொண்டேயிருக்கும் போது, இவர்கள் ஜானு அக்கா என்று கூறிய எதிர் வீட்டு ஜானு ஒரு தட்டில் ஏதோ பலகாரத்தை மூடி எடுத்து வந்தாள். இவள் உண்டான நாள் முதலாய் ஜானு இப்படித்தான் ஏதாவது செய்து கொடுத்த வண்ணமிருப்பாள்.

‘மாலா! என்ன செய்கிறாய்? இந்தா வாய்க்கு ருசியாயிருக்கு-மென்று அடை செய்து எடுத்து வந்தேன், சாப்பிடு’ என்றாள்.

‘பிறகு சாப்பிட்டுக் கொள்கிறேனக்கா’ என்று மாலா கூற, பிறகு என்றால் ‘அம்மா அம்மா கொழுக்கட்டைக்குக் கண்ணு உண்டோடி?’ கதைதான் என்று, நான் அதை விட்டு வைக்க மாட்டேன் என்பதை நகைச்சுவையாய்க் கூறினான் பாடு.

ஆசையையும் கசப்பையும் அறிவது ஞானம்.

‘உங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் எடுத்து வந்திருக்கிறேன்’ என்று இரண்டு பிளேட்களில் வைத்து அவனிடம் ஒன்றைக் கொடுத்துவிட்டு, மாலாவுக்குத் தானே பரிந்து ஊட்டினாள்.

இவளையா தவறாக நினைக்கிறாள்? என்று பாபுவுக்கு வருத்தமாயிருந்தது.

‘ஜானுக்கா! இன்றிரவு நான் பெல்லி போக வேண்டும். நீங்களும் ராகவனும் இவளைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நாளை ஒரு நாள்தான். நாளை மறுநாளே வந்து விடுவேன்’ என்றான் பாபு.

‘கவலை வேண்டாம். நிம்மதியாகச் சென்று வாருங்கள். நாங்கள் மாலாவைக் கவனித்துக் கொள்கிறோம். நான் ஷீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு இங்கேயே வந்து மாலாவுக்குத் துணையாக இருப்பேன்’ என்றாள் ஜானு.

ஆனால் மாலாவுக்கு இதில் விருப்பம் இல்லை. தன் தோழி கலாவதிக்கு போன் செய்து வரவழைக்க ஆசை. எனவே, ‘பரவாயில்லை அக்கா. கலாவதி வருவதாய்ச் சொல்லி-யிருக்கிறான். நீங்கள் சிரமப்பட வேண்டாம்’ என்று அவளைத் தவிர்க்கப் பார்த்தாள்.

ஆனால் ஜானுவோ, ‘வரட்டுமே இந்த மாதிரி நேரத்தில் நிறையபேர் கூட இருப்பது நல்லதுதான். இதில் சிரமப்பட என்ன இருக்கிறது! நீ என் உடன் பிறவாத சகோதரி. உனக்குத் துணையாக இருப்பது எனக்குச் சந்தோஷம்தான்’ என்று கள்ளமில்லாமல் கூறிச் சந்தோஷப்படுகிறாள்.

மாலா தன் தோழி கலாவதிக்குப் போன் செய்தாள். ஆனால் எத்தனை முறை செய்தாலும் எடுக்கப்படவில்லை. மாலா சோர்ந்து போனாள். வாயினிக்க எப்படிப் பேசினாள். இப்போது பதிலே இல்லை. கலாவதி அப்படிச் செய்யும் குணம்

மற்றவர் முழுமையை அறிந்தால், மனத்தைக் கடக்கலாம்.

உடையவள் இல்லை. ஆனால் இப்போது பதில் இல்லை, என்னவென்றும் புரியவில்லை.

ஜானு சொன்னது போலவே ஷீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு வந்து விட்டாள்.

பாபுவும் நிம்மதியாய்ப் புறப்பட்டான். ‘நாளை ஒரே நாள்தான். நாளை மறுநாள் வந்துவிடுவேன், தைரியமாயிரு’ என்று அன்புடன் மாலாவிடம் கூறிச் சென்றான்.

மறுநாள் காலையிலேயே மாலாவுக்கு இடுப்புவளி ஆரம்பித்துவிட்டது. ஜானு, அவளை ஆறுதல்படுத்தி, நல்ல உணவு கொடுத்து, தன் கணவனை நல்ல டாக்ஸி எடுத்து வரச்செய்து மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

மாலாவுக்கு மருத்துவம் பார்க்கும் டாக்டர் அவளைச் சோதித்துவிட்டு உடனே சேர்த்துவிடச் சொன்னாள். அவளை அங்குச் சேர்த்துவிட்டு ஜானுவும் அங்கேயே இருந்தாள். மாலாவுக்கு விட்டுவிட்டு வலி வருகிறது. தொடர்ந்து நல்ல வலி வந்தால் குழந்தை பிறந்துவிடும். ஆனால் சரியாக வலி வரவில்லை. இவளை மருத்துவமனையில் சேர்த்தவுடனேயே ராகவன் பாபுவுக்கும் போன் செய்து சொல்லிவிட்டான்.

பாபு பெல்லி சென்று வேலையைத் தொடங்கும் முன்பே போன் வந்து விட்டதால் எந்த வேலையும் தொடங்காமல் உடனே திரும்பிவிட என்னி ஏர்போர்ட் வந்தான். ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் காரணமாய் பிளைட் கிடைக்கவில்லை. ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு ஓடினான். சரக்கு வண்டியும் பயணிகள் வண்டியும் மோதிக் கொண்டதால் ரயில் பயணம் பல மணி நேரம் தடையாயிற்று. எனவே, உரிய நேரத்தில் ரயிலும் கிடைக்கவில்லை. பஸ் பிடித்துத் தாமதமாய்தான் செல்ல முடியும் என்றாயிற்று அவன் நிலை.

பிரியம் பிரியத்தைப் பெறும், குணமல்ல.

இப்போது மீண்டும் கலாவதியை அழைக்க ஆசைப்பட்டாள் மாலா. மீண்டும் போன் எடுக்கப்படவில்லை.

பனிக்குடம் உடைந்தும் இன்னும் வலிவராததால் நிலைமை மோசமாகும் சூழ்நிலை. வெளியே நிற்கும் ஜானு லேபர் ரூமிலிருந்து யார் வெளியே வந்தாலும் மாலா எப்படியிருக்கிறாள் என்று தவிப்புடன் விசாரிக்கிறாள். மாலாவைப் பார்த்துக் கொள்ளும் நர்ஸ், ‘உங்களைவிட உங்கள் அக்காதான் அதிகத் தவிப்புடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக சீக்கிரம் டெலிவரி, ஆகிவிட வேண்டும்’ என்கிறாள்.

ஆனால் மாலாவோ மனதில் ஜானுவைச் சபித்தாள். ஜானு உடன் வந்ததால்தான் தனக்குக் குழந்தை பிறப்பதில் சங்கடம் வந்துள்ளது என்று நம்பினாள்.

மாலாவிற்குத் தொடர்ந்து வலி வருவதற்கு டாக்டர் ஆவன செய்தும் வலி வரவில்லை. பனிக்குடம் உடைந்து நீண்ட நேரம் ஆகியும் குழந்தையின் தலை இறங்காததால் நெருக்கடியான சூழல் உருவாயிற்று. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வலி வரவில்லையெனில் அறுவை சிகிச்சை மூலம் குழந்தையை எடுப்பதுதான் வழி என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடன், டாக்டர் ஜானுவிடம் வந்து ‘எதற்கும் பார்மாலிட்டிபடி இந்த ஃபாரத்தில் உரியவர் கையெழுத்திட வேண்டும்’ என்று கூற பாடுவுக்கு போன் செய்து செய்தியைக் கூற, பாடு டாக்டரிடம் பேசினான். ‘ஜானு எங்கள் நெருங்கிய உறவுதான். அவர்களிடம் கையொப்பம் பெற்றுக் குழந்தையையும், மாலாவையும் காப்பாற்றி விடுங்கள்’ என்று உருக்கமாய்க் கூறினான்.

ஜானு அன்னையின் திருவடிகள் ஃபாரத்தில் படிவதாக உருவகம் செய்து கொண்டு கையெழுத்திட்டு ஃபாரத்தை டாக்டரிடம் கொடுத்துவிட்டு ‘டாக்டர் நீங்கள் ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும்’ என்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டாள்.

நல்லெண்ணமும் கெட்ட எண்ணமும் மனத்தின் இரு முனைகள்.

‘சொல்லுங்கள். என்ன செய்ய வேண்டும்’ என்று டாக்டர் அன்பாகக் கேட்டார்.

‘டாக்டர் இது தியானமையத்தில் பூஞ் அன்னையைப் பிரார்த்தித்து வாங்கி வந்த மலர்பிரசாதம். இதை மாலாவின் தலைமாட்டில் வைக்க அனுமதிக்க வேண்டும். அவள் அன்னை பக்கதை. இதை வைத்தால் அவளுக்குச் சுகப்பிரசவம் ஆகிவிடும் என்று அங்குச் சொன்னார்கள். நம்பிக்கையுடன் பெற்று வந்திருக்கிறேன். தயவு செய்து இந்தவுதவியைச் செய்ய வேண்டும்’ என்றாள்.

‘சரி, கொடுங்கள்.’ ‘சிஸ்டர் இதை அந்தப் பேஷன்டின் பெட்டில் வையுங்கள் என்று நர்சிடம் கூறிய டாக்டர், ‘பேஷன்ட் நலம் பெற வேண்டும் என்றுதான் டாக்டர்கள் நினைப்போம். நாங்களும் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தாம். நாங்கள் கருவிகளாகத்தான் செயல்படுகிறோம். எங்களை இயக்குபவன் இறைவனே’ என்று கூறி விட்டு லேபர் அறைக்குச் செல்கிறார் டாக்டர்.

பிரசாதத்தைச் சேர்த்துவிட்ட நிம்மதியில் நம்பிக்கையுடன் அறைக்கு வெளியே அமைதியாகக் காத்திருந்தாள் ஜானு.

அவசர வேலையாக வெளியே சென்றிருந்த ராகவன் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் வந்தான். ‘ஜானு என்னாயிற்று? மாலா எப்படியிருக்கிறாள்? ஏதாவது வாங்கிவர வேண்டுமா?’ என்றாள்.

‘இல்லை. ஒன்றும் வாங்கி வரவேண்டாம். டாக்டர், ஒருவேளை சிலேரியன் கேஸ் ஆகுமோ என்று ஃபாரத்தில் கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்றார்கள். பாடுவுக்குப் போன் செய்தேன். அவர் என்னிடம் கையெழுத்து வாங்கும்படி டாக்டருக்கே போன் செய்து சொல்லிவிட்டார். நானும் அன்னையை நினைத்துக் கையெழுத்திட்டேன்’ என்று ஜானு கூற,

இருமுனைகள் வேறுபட்ட முனைகள்ல.

‘என்ன? சிலேரியனா?’ என்று அதிர்ச்சியாய்க் கேட்டான்.

‘என் இப்படிப் பதறுகிறீர்கள். முடியாது என்ற நேரம் அன்பர்கள் அன்னையை அழைக்கும் அதிர்ஷ்டமான நேரமல்லவா? நானிப்போது தியானமையம் சென்று அன்னையிடம் மாலாவின் நிலையைச் சொல்லி பிரசாதம் வாங்கி வந்து அவளிடம் சேர்த்து விட்டேன். சிலேரியனுக்கெல்லாம் வேலையில்லை’ என்று நம்பிக்கையுடன் ஜானு சொல்லவும், வீல் என்று குழந்தை அழும் ஒலி ஆனந்தமாய்க் காதில் பாயவும் சரியாயிருந்தது.

வெளியே வந்த நர்ஸ் (பிரசாதத்தை மாலாவிடம் சேர்த்தவள்) ‘உங்க தங்கைக்கு நார்மல் டெலிவரியில் பெண் பிறந்திருக்கிறது’ என்று மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கூறுகிறாள்.

‘மாலா எப்படியிருக்கிறாள். அவளை நான் பார்க்கலாமா?’ என்றாள் ஆர்வமாய்.

‘சற்று பொறுங்கள். ½ மணியில் குழந்தையைக் கொண்டு-வந்து காட்டுவார்கள். உங்கள் தங்கைக்கு ரெஸ்ட்டுக்காக இன்ஜக்ஷன் போட்டிருக்கிறது. ரூமுக்கு மாற்ற 4 மணி நேரம் ஆகும். பிறகு நீங்கள் உடனிருந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். லேபர் ரூமில் யாரையும் அனுமதிக்கமாட்டோம்’ என்று கூறிச் சென்றாள்.

வெளியே வந்த டாக்டர், ‘நீங்கள் தந்த பிரசாதம் நல்ல மகிமை வாய்ந்ததுதான். அதை பேஷன்ட் பெற்றவுடன் ஒரே வலியில் குழந்தை இயற்கையாய்ப் பிறந்துவிட்டது. உங்களைப் போல் நானும் மகிழ்ச்சியாய் உணர்கிறேன். இன்னும் ½ மணி நேரத்தில் நீங்கள் குழந்தையைப் பார்க்கலாம்’ என்று கூறிச் சென்றுவிட்டார்.

மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அறைவாயிலில் காத்திருந்தாள் ஜானு. நர்ஸ் குழந்தையைக் கொண்டு வந்து காட்டினாள்.

வாயால் சொல்லும் குறை மனத்திலுள்ள குறையாகும்.

மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு குழந்தையை வாங்கி மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீருடன் ‘நன்றி அன்னையே’ என்று கூறிய வண்ணம் நர்சிடம் குழந்தையைக் கொடுத்தாள்.

சில மணி நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தனி அறை கொடுத்து மாலாவையும், குழந்தையையும் அங்கு மாற்றிவிட்டு, ஜானுவிடம் ரூம் சாவியைக் கொடுத்துவிட்டு, ‘கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். எது வேண்டுமானாலும் என்னைக் கேளுங்கள். அதோ 4-வது ரூமில்தான் இருப்பேன்’ என்றாள் பெரிய நர்ஸ். ‘சரி சிஸ்டர்’ என்று ரூம் சாவியைப் பெற்றுக் கொண்டாள் ஜானு.

மாலா கண் விழிக்கும்வரை குழந்தையை மடியில் வைத்துக் கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள். கண்விழித்ததும் நர்ஸ் சொன்னது போல் மாத்திரை கொடுத்தாள்.

‘மாலா உன் குட்டி மாலாவைப் பார்த்தாயா?’ என்று அவளாருகே படுக்க வைத்தாள்.

மாலா ஜானுவின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு, ‘மன்னித்துவிடுங்கள் அக்கா’ என்று கண்கலங்கினாள்.

‘பச்சை உடம்புக்காரி நீ. எதற்கும் கலங்கக் கூடாது. குழந்தைக்குப் பாலுட்டப் போவதால் நீ உன்னைத் தெம்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்’ என்று வருடிக் கொடுத்தாள்.

‘உங்கள் பிரார்த்தனையாலும், அன்பாலும்தான் என் குழந்தை ஆப்பரேஷன் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் பிறந்து விட்டது என்று டாக்டரும் நர்ஸ்களும் பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் உங்கள் நல்ல மனம் எனக்குத்தான் தெரியவில்லை’ என்றாள்.

‘அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. உன் பக்திக்கு அன்னை துணை வந்தார்’ என்றாள் ஜானு.

இரவெல்லாம் அவனுக்கு உதவி செய்து கண் விழித்துக் குழந்தையையும் கவனித்துக் கொண்டாள்.

தாழ்ந்ததும் உயர்ந்ததும் இறைவனுக்குச் சமமான செயல்களாம்.

பல பஸ்கள் பிடித்து ஓட்டமும் நடையுமாய் பாடு வந்து விட்டான். மலர்ந்த முகத்தோடு மாலாவையும், குழந்தையையும் பார்த்த அவனுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி.

‘ஜானுக்கா, பொறுப்பான துணை யாருமில்லாத எங்களுக்கு அன்னை நீங்களாகத்தான் வந்திருக்கிறார். உங்களில் எங்கள் குல தெய்வமான பூஞ் அன்னையைத்தான் தரிசிக்கிறேன்’ என்று நன்றியுடன் கூறினான் பாடு.

அவனுக்குக் காபி வாங்கிவர ஜானு காண்டனுக்குச் சென்றான்.

மாலா! உனக்கொரு கதை தெரியுமா? உதங்கர் என்ற பிராமணனுக்குக் கண்ணன் காட்சி கொடுத்து ஏதேனும் வரம் கேட்கச் சொன்னாராம்.

தாம் நீர் வேட்கையால் எப்போதாவது தவிக்க நேர்ந்தால் நீர் வார்க்க வேண்டும் என்று வரம் கேட்டாராம்.

ஒரு முறை வறண்ட பிரதேசத்தில் நீர் வேட்கையால் தவித்தாராம். எதிரே ஒரு புலையன் வந்தானாம் அவன் தோற்றம் அருவருக்கத் தக்கதாய் இருந்ததாம். அவன் தோனில் மாட்டியிருந்த தோல் பையில் இருந்த குடிநீரை அவருக்குத் தர வந்தானாம். அவன் தோற்றத்தைக் கண்டு தன்னீரைப் பெற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டாராம். புலையன் மறைந்து விடவே, இது யார்? பிழை செய்தேனோ என்று வருந்தினார். மாதவன் அவர்முன் தோன்றினார். கண்ணா ஒரு பிராமணனாகிய எனக்குப் புலையனிடமா நீர் பெறச் செய்வது, இது தர்மமா? என்று புலம்பினாராம்.

உதங்கரே! நான் உமக்காக இந்திரனிடம் அமிர்தத்தை எடுத்துப் போகச் சொன்னேன். அவன் மானிடர்க்குச் சாவா மருந்து கொடுக்க இயலாது. வேறு ஏதேனும் செய்யலாம் என்றார். நான் வற்புறுத்தி சொன்னதால் ஒப்புக் கொண்டு ‘நான்

தெவிவான அறிவு அனுபவம் தரும் உணர்வாக மாறுவது யோகம்.

புலையன் வடிவில் ஜலஞ்சியாக அமிர்தத்தைத் தருவேன்’ என்று கூறினார். நீர் ஞானியாயிற்றே கண்டு கொள்வீர் என எண்ணி னேன் என்றான் மாதவன். உதங்கருக்கு வெட்கமாயிற்றாம்.

பக்தன் அம்பாளின் அருள் வேண்டி, அவன் வேலைக்காரியாய் வந்து கொடுத்த வெற்றிலைப்பாக்கு எச்சிலை வெறுத்து அருளை இழந்தான் என்றும் ஒரு வழக்குண்டு.

அங்கெல்லாம் அவர்கள் அஞ்ஞானத்தால் அருளை இழந்தார்கள் என்பதுதான் மரபு. நாம் அன்பர் அல்லரோ! அன்னை உன் அஞ்ஞானத்தை மீறியும் செயல்பட்டிருக்கிறார். என்னையும் கலாவதியையும் தடுத்து நிறுத்தி ஜானுவாகவே அன்னை வந்தார் என்று இன்னுமா புரியவில்லை? என்று கூறவே, காபி பிளாஸ்குடன் உள்ளே வந்த ஜானுவில் மாலா அன்னையையே தரிசித்தாள்.

குழந்தை பிறந்து ஒரு மாதம் கழித்துக் கலாவதி பரிசுப் பொருட்களுடன் குழந்தையைப் பார்க்க வந்தாள்.

சமயத்தில் வரவில்லையே இவன் என்று மாலாவுக்கு உள்ளூர் வருத்தம் இருந்தாலும் அன்புடன் வரவேற்றாள்.

‘மாலா! முதலில் என்னை மன்னித்துவிடு. நீ போன் செய்த போது எங்கள் வீட்டில் ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் அம்மை நோய் கண்டு அவஸ்ததைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது கர்ப்பினியான உன்னுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டாம்’ என்றுதான் பேசவில்லை. உடல் தேறி இன்றுதான் முதன் முதலில் வெளியில் வருகிறேன் என்றாள் கலாவதி.

(பாடு கூறியது போல ஜானுவை உணர்த்தவே அன்னை பாடுவையும், கலாவதியையும் தடுத்திருக்கிறார்கள் என்று புரிந்தது.)

சலன்த்தின் ஜீவனில் சபலமற்ற நிலைத்திருப்பது முரண யோகம்.

‘அதனால் என்ன கலா நான் எதுவும் கருதவில்லை. வா’
என்று அன்புடன் உரையாடினாள்.

அடுத்தவர் கோணத்தில் விஷயத்தைப் பார்க்கக் கற்றுக் கொண்டால் சுழுகம் கெடாது என்பது அன்னை முறையல்லவா.

(முற்றும்)

ஓக்ல

ஜீவிய மணி

பெற்றோரிடம் இலட்சியமாக நடக்கவேண்டும் என்பது வேறு; திருப்திப்படுத்துவது என்பது வேறு. இலட்சியமாக நடக்கும்-பொழுது கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறோம். அது சரி. திருப்திப்படுத்தும் பொழுது, ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறோம். இது சரியாக வாராது. ஏனென்றால், ஆசை பூர்த்தியாகும் தன்மையுடையதன்று. மனவிக்கும், பெற்றோருக்கும் பேதம் ஏற்பட்டால் மகன் என்ன செய்வது? தாயாருக்கும், தங்கைக்கும் பேதம் ஏற்பட்டால் மகன் எந்த வழி சென்று இருவரையும் திருப்திப்படுத்த முடியும்? உயர்ந்த குணங்கள் செயல்படும்-பொழுது மனதில் குறையோ, முரண்பாடோ சிறப்பானவர்க்கு இருக்காது. தாழ்ந்த குணங்கள் செயல்பட்டால், மனத்திலும், செயலிலும் முரண்பாடிருக்கும். ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்து கலவரப்படுவதைவிட கடமையைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்தால் கலவரம் தோன்றாது; தோன்றினாலும் அடங்கும். அதுவே முறை. இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே நம் குணங்களை உயர்த்தும் முறை. அதனால் நம் மனம் தெளிவு-படும்; செயல் சிறப்புறும்; அன்னை செயல்பட முடியும்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

மறதி முழு நம்பிக்கை

யார் யாருக்கு நல்லது செய்தாலும் அது நமக்கு வரும். எவர் மீது கோபம் எழுந்தாலும் தண்டனை நமக்கு மட்டும் வரும்.
தெரியாமல் செய்தாலும் பலன் தெரியாமல் வரும்.
எவர் குறை தெரிந்தாலும் நம் குறை வளரும்.
சிறிய நல்லது நேரத்தில் பெரிய நல்லதைச் சாதிக்கும்.
சிறிய கெட்டது பெரிய கெட்டதை நிகழ்த்தும்.
பெரும் நல்லதும் பலனற்றுப் போகும்.
பெரும் கெடுதலும் அருளால் தொடாமல் விலகும்.
சுய நலத்திற்குச் செய்யும் சேவை நம் சுய நலத்தை அழிக்கும்.
சமர்ப்பணம் பூரணமானால் சாதகனாவோம்.
அருகாமை அறிவு தரும் அவசியம் உடையதல்ல.
“குரல் கேட்கும்” எழும் குரல் எதிரொலியை எழுப்பும்.
தீமை திருவருமாற்றத்தை நாடி அன்னையிடம் வரும்.
சொல்லிய பொய் சொற்கடந்து நிலைக்கும்.
சத்தியம் அருளில் சத்திய ஜீவியமாகப் பலிக்கும்.
சத்தியத்தை நம்பியவன் மனித உலகில் கெட்டதில்லை.
அன்னை சூழலில் சத்தியம் திருவருமாறி வாழ்நாள் முழுவதும் பலிக்கத் தவறியதில்லை.

ஐ.ஷ.ஸ

நாணயம்

20 இலட்சம் கைம்மாற்று வாங்கிக் கேட்காமல் கொடுத்தவர் நாணயமானவர். நாணயத்திற்கு நாட்டில் நல்ல பெயருண்டு. வாழ்க்கை நல்லவரை, நாணயமானவரை கவனிக்கும். தன்னை நாடி வரும்வரை காத்திருக்கும். நன்றியறிதலுடன் 5 இலட்சம் பெற்றால் கொடுப்பவருக்கு 14 இலட்சம் வரும். ஓராண்டுக்குப் பின் அந்த நன்றியறிதலால் கொடுத்தவருக்கு ஆண்டு தோறும் 5 இலட்சம் கொடுத்து மகிழும். நன்றியை உடலாலும் செலுத்தினால் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து மாதந் தோறும் 5 இலட்சம் அவர் பெறுவார். கர்மத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. நன்றியறிதலை ஒருவர் மற்றவரில் எழுப்பினால் நன்றியறிதலின் நன்கொடைகளிலிருந்து தப்ப முடியாது. இது மனித செயல். வாழ்வுக்கும் நன்றியறிதல் உண்டு. அதிர்ஷ்டத்திற்கு ஒரு கை. அன்னைக்கு ஆயிரம் அதிர்ஷ்டமான கைகளுண்டு. நாணயமானவர் வாழ்வை உணர்ந்து ஏற்றால் 20 இலட்சம் பெற்ற நாணயத்திற்கு 20,000 கோடியை வருமானமாகத் தரும். எப்படி வாழ்வை நாடுவது? பிறர் குறை கண்ணில் படுவதுபோல் பிறர் நிறை கண்ணிலோ மனத்திலோ படாது. அது வாழ்வை நாடுவது. குறை சுயநலம். நிறை பரநலம். பரநலம் பரவசம் தரும். வாழ்வை நம்மை நோக்கி அனுப்பும். பேசினால் கேட்கும். ஒவி பெருக்கியில் பேசினால் அனைவருக்கும் கேட்கும். வாழ்வை நாடினால், வாழ்வு நம்மை அதிர்ஷ்டமாக அருளாக நாடும். 20 இலட்ச நாணயம் 20,000 கோடி வருமானமாக வளரும்.

ஐ.ஷ.ஸ